

# DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU INFORMĀCIJAS BIĻETENS

Iznāk kopš 1951. gada decembrā

2010.

MAIJS

Nr. 4 (631)



Foto: Līga Svikss

Līva un Dāvids Raiti (Wright) piedalījās ASV mēroga deju konkursā,  
kas notika Losandželosā no 9. līdz 11. aprīlim viesnīcā *JW Marriott*

## SARĪKOJUMU KALENDĀRS

- 2. maijā Kurzemes cietokšņa atcere (Daugavas Vanagu apvienības sarīkojums)
  - 5. maijā plkst. 8.00 pianista Juŗa Źvikova atvadu koncerts Kalifornijas Mākslas institutā  
*Wild Beast* zalē (24700 McBean Parkway, Valencia, CA 91355); ieeja brīva
  - 23. maijā pavasaŗa svētku koncerts un izlaidums latvieŗu skolā
  - 19. jūnijā Jāņu svinības pie Baltakmeņu ezera
- DKLB informācijas tālr.: 323-663-6267; Informācijas biļetens tīmeklī: [www.biletens.com](http://www.biletens.com)**

Dienvidkalifornijas Latviešu **INFORMĀCIJAS BIĻETENS** ir  
Dienvidkalifornijas latviešu biedrības izdevums

Biedrības adrese: **1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039**

**Raksti Informācijas Biļetenam iesūtāmi redaktorei:**

**Astrai Moorai**

**6157 Carpenter Ave., North Hollywood, CA 91606**

**Tālr./tālrunis: 818-980-4748;**

**el. pasts: [astere2000@aol.com](mailto:astere2000@aol.com)**

Raksti ievietošanai biļetenā iesūtāmi līdz katra iepriekšējā mēneša 10. datumam. Iesūtītos rakstus redaktorei ir tiesības īsināt vai rediģēt. Anonimus rakstus Informācijas Biļetenā neievieto. Rakstos izteiktās domas pauž tikai rakstu rakstītāju viedokli, kas var arī nesaskanēt ar izdevēju vai redaktora viedokli. Honorārus IB nemaksā.

DKLB biedriem par Informācijas Biļetenu nav jāmaksā. Biedru nauda ir \$25 gadā; ja biedrībā iestājas vīrs un sieva – par abiem \$40 gadā. Par biedru var kļūt, nosūtot biedrības kasierim biedru naudu. Personām, kuŗas nav DK LB biedri, Informācijas Biļetena abonēšanas maksa ir \$35 gadā. DKLB biedra nauda vai maksa par abonementu jānosūta biedrības kasierēi:

**Mrs. Tamāra Kalniņa 252 E. Garden Green**

**Port Hueneme CA 93041; Tālr. 805-382-2925**

Čeki rakstāmi uz: **LATVIAN ASSOC. of SO. CA vārda.**

**Maksa privātpersonai par sludinājuma ievietošanu vienu reizi ir: par pilnu lappusi \$25, ½ lappusi – \$15, ¼ lappusi \$10, uzņēmējdarbības karti – \$6.**

\*\*\*\*\*

**Latvijas valsts prezidents Valdis Zatlers**

**Pils laukumā 3, Rīga LV <http://www.president.lv>**

**Embassy of Latvia in USA:**

**2306 Massachusetts Ave., NW Washington, D. C. 20008**

**Tālr.: 202-328-2840, fakss: 202-328-2860**

**El. pasts: [embassy.usa@mfa.gov.lv](mailto:embassy.usa@mfa.gov.lv)**

**Mājaslapa: [www.latvia-usa.org](http://www.latvia-usa.org)**

**Latvijas goda konsuls Losandželosā**

**Alfrēds Raisters; e-pasts: [arais1@verizon.net](mailto:arais1@verizon.net)**

**3012 Palos Verdes Drive West,**

**Palos Verdes Estates, CA 90274**

**Tālr.: 310-377-1784; fakss: 310-377-5235**

**Pilsonības un migrācijas lietu pārvalde: migrācija, repatriācija; bēgļi, patvērumi, iedzīvotāju reģistrs; dzīvesvietas deklarēšana, uzturēšanās atļauja, vīza, personas statuss, pase, ielūgumi, izsaukumi. [www.pmlp.gov.lv](http://www.pmlp.gov.lv)**

**Tālr.: 371-67588675; e-pasts: [pmlp@pmlp.gov.lv](mailto:pmlp@pmlp.gov.lv)**

**ALA: [www.alausa.org](http://www.alausa.org) e-pasts: [alainfo@alausa.org](mailto:alainfo@alausa.org)**

**BAFL: <http://www.bafl.com>**

**Daugavas Vanagi (ASV): [www.daugavasvanagi.org](http://www.daugavasvanagi.org)**

**Valstu saraksts, kuŗās Latvijas pavalstnieki var iecelot bez vīzas: [www.am.gov.lv/lv/KonsularaInformacija/bezvizu/](http://www.am.gov.lv/lv/KonsularaInformacija/bezvizu/)**

## DK LATVIEŠU BIEDRĪBAS VALDE:

**Biedrības priekšnieks: Ivars Mičulis**

**631 N. Pass Ave. Burbank, CA 91505**

**Tālr.: 818-842-3639; el. pasts: [ivars11@aol.com](mailto:ivars11@aol.com)**

**Biedrības priekšnieka vietniece: Sandra Gulbe-Puķēna**

**3460 S. Centinella AV. # 304, Los Angeles, CA 90066**

**Tālr.: 310-945-6632; e-pasts: [sandra.gulbe@yahoo.com](mailto:sandra.gulbe@yahoo.com)**

**DK LB valdes locekļi:**

**Jānis Daugavietis, Rūdolfs Hofmanis (biedrzinis), Tamāra**

**Kalniņa (kasiere), Valdis Ķeris, Imants Leitī, Nora**

**Mičule, Ivars Mičulis, Astra Moora (sekretāre), Nonita**

**Priedīte (informātoress angļu valodā), Jānis Rutmanis,**

**Valdis Pavlovskis, Aldis Rauda, Dace Taube (biedrības**

**pārstāve latviešu nama valdē), Jānis Taube, Pegija Taube,**

**Vija Vīksne, Vilis Zaķis**

**Revīzijas komisija: Pārsla Blāķe, Inguna Galviņa,**

**Helēna Hofmane**

**DK LB valdes sēdes notiek katra mēneša otrajā trešdienā**

**Losandželosas latviešu namā**

\*\*\*\*\*

**IB metiens – 370 eksemplāru**

**Par adrešu maiņām ziņot: Rūdolfam Hofmanim**

**1339 Quintero St., Los Angeles, CA 90026**

**tālr.: 213-250-3857; e-pasts: [Dobele@aol.com](mailto:Dobele@aol.com)**

\*\*\*\*\*

**Latviešu namu izīrē Jānis Taube, tālr.: 310-475-8004**

## LATVIEŠU NAMA PĀRVALDEI

Atbalstot latviešu namu, nosūtītu Nama kluba biedru naudu par 2010. gadu ...\$50.00

Nosūtītu ziedojumu nama

uzturēšanai \$.....

Kopā: \$.....

Uzvārds, vārds, adrese:

\_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

Tālr.: \_\_\_\_\_

El. pasts: \_\_\_\_\_

Čeki izrakstāmi ar norādi:

**Latvian Ev. Luth. Church – Community Center**

**un nosūtāmi: Latvian Community Center**

**1955 Riverside Drive Los Angeles, CA 90039-3704**



## Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru pilnsapulce

DK LB pilnsapulce notika 14. martā latviešu nama otrā stāvā, kādreiz aktīvo valdes locekļu Alfona un Ināras Reinu piemiņas telpā.

Darba kārtā – sapulces vadības vēlēšanas; iepriekšējā pilnsapulces protokola nolasīšana un pieņemšana; DK LB valdes priekšnieka ziņojums par 2009. gadu; kasieres pārskats par 2009. gadu; revīzijas komisijas ziņojums; DK LB 2010. gada budžeta pieņemšana; biedrības valdes locekļu un revīzijas komitejas vēlēšanas; dažādi jautājumi.

Par sapulces vadītāju ievēlēja Ivaru Mičuli, sekretāri – Astru Mooru.

Iepriekšējās pilnsapulces protokolu pieņēma kā nolasīts.

Biedrības priekšnieks Ivars Mičulis nolasīja 2009. gada darbības pārskatu.

Valdē 2009. gadā darbojās: Jānis Daugavietis, Ilgvars Dižgalvis, Rūdolfs Hofmanis, Tamāra Kalniņa, Valdis

Ķeris, Anna Kudlāne, Imants Leitis, Nora Mičule, Ivars Mičulis, Astra Moora, Jānis Rutmanis, Nonita Priedīte, Valdis Pavlovskis, Dace Taube un Jānis Taube.

Revīzijas komisijā: Pārsla Blāķe, Ingūna Galviņa, Helēna Hofmane.

Biedrības sēdes notiek katra mēneša otrajā trešdienā, tajās aicināti piedalīties visi, kuŗus interesē biedrības darbs.

Patlaban biedrībā ir 312 biedri, biedru skaits mazliet pieaudzis, salīdzinot ar pērn un aizpērnā gadu. Jācenšas iesaistīt jaunus biedrus, īpaši tos, kuŗus biedrība atbalsta.

Biedrības darbu galvenokārt atspoguļo Dienvidkalifornijas latviešu Informācijas biļetens, kas iznāk 9 reizes gadā 370 eksemplāru metienā redaktore Astras Mooras vadībā. Visi biedri biļetenu saņem bez maksas, to piesūta arī vairākām latviešu organizācijām ASV, to var izlasīt tīmeklī [www.biletens.com](http://www.biletens.com) Biļetenā atrodama informācija par visiem sarīkojumiem Dienvidkalifornijā.

## Vēlreiz – kas ir DK latviešu biedrība un Losandželosas latviešu nams



**Dienvidkalifornijas latviešu biedrība**

**Dienvidkalifornijas latviešu biedrība**

DKLB biedrs saņem:  
Dienvidkalifornijas latviešu  
biedrības biļetenu, kas iznāk  
deviņas reizes gadā.

DKLB biedra gada maksa: \$25



**Losandželosas latviešu nams**

**Losandželosas latviešu nams**  
(Latviešu sabiedriskais centrs)

Namu izmanto:  
skola, DKL B, Daugavas Vanagu  
apvienība, Losandželosas latviešu vīru  
koris „Uzdziedāsim, brāļi!”, jauktais  
koris, dejukopa „Pērkonītis”, teātris,  
Kalifornijas novusa līga u.c.

Losandželosas latviešu nama kluba  
biedra gada maksa: \$50  
(Nama kluba biedru saraksts atrodas  
namā pie sienas)



DK LB ir informācijas tālrunis: 323-663-6267, kuŗā rēgulāri tiek ziņots par visiem sarīkojumiem.

Mūsu valdes loceklim Valdim Ņerim un vīru kuŗa „Uzdiedāsim, brāļi!” diriģente Laurai Rokpelnei Mičuļei 2009. gadā piešķīra Amerikas latviešu apvienības atzinības rakstu.

Visi sarīkojumi 2009. gadā izdevās labi, uz tiem ierādās pietiekami daudz apmeklētāju. Galvenais 2009. gada sarīkojums bija Latvijas valsts dibināšanas 91. gadadiena, kuŗā runu teica Eiropas parlamenta deputāte profesore Inese Vaidere. Karogus ienesa dejukopas „Pērkonīša” dalībnieki. Teicami izdevās Jaungada sarīkojums, paldies mūsu brāļu tautai lietuviešiem par apmeklētāju skaita kuplināšanu. Biedrība rīkoja arī Jāņu svinības pie Baltakmeņu ezera, un lielu pateicību par darbu pelnījuši Jānis Ēriks Taube, Pegija Taube un Eduards Reimanis. Biedrība rīkoja Jāņa Rutmaņa pirmizrādi filmai „Kailums” un Jāņa Circeņa referātu „Ņīna šodien”. Biedrība morāli un finansiāli atbalsta valdes locekļa Jāņa Daugavieša rīkotās novusa sacensības, teātŗa kopas sarīkojumus.

Finansiālus ienākumus sagādā biedrības kalendārs, ko katru gadu izdod Rūdolfis un Helēna Hofmaņi. Biedrībai ir bagātīga bibliotēka, kuŗā ir daudzas vērtīgas grāmatas.

Biedrība atbalsta *The Association for the Advancement of Baltic Studies* (AABS), *The Baltic Association To the United Nations* (BATUN), Amerikas baltiešu brīvības līgu (BAFL), Amerikas latviešu apvienību, Amerikas latviešu jaunatnes apvienību, Pasaules brīvo latviešu apvienību (PBLA), Latvijas 50 gadu okupācijas mūzeju, Latvijas bērnu fondu un latviešu vasaras vidusskolu Kurša, kā arī ir visu šo organizāciju biedre.

ALAs 58. kongresā Floridā 2009. gadā biedrību pārstāvēja Astra Moora un Anna Kudlāne. Biedrība finansiāli atbalstījas ALAs valdes sekretāres Kaijas Dankeres braucienu uz kongresu.

Tā kā Dienvidkalifornijas latviešu kreditsabiedrība tika likvidēta, biedrība atvēra pamatkapitāla noguldījuma kontu Klīvlāndes latviešu kreditsabiedrībā. Biedrība 2009. gadā \$1800 atvēlēja jauniešu atbalstam, galvenokārt viņu mācībām vasaras vidusskolās un bērnu nometnē „Mežotne”. Līdz šim stipendijas piešķirtas visiem jauniešiem, kuŗi to lūguši, ja vien viņu vecāki ir DK LB biedri. Finansiāli atbalstīta latviešu svētdienas skola un latviešu nams, 2010. gadā atbalsts namam būs galvenā prioritāte.

Mūsu biedrība piedalās gandrīz visos Dienvidkalifornijas latviešu sarīkojumos, ir vai nu viena no rīkotājām vai atbalstītāja.

Valdes priekšsēdis Ivars Mičulis pateicās visiem par pūlēm, lai biedrība sekmīgi varētu turpināt darboties.

Revīzijas komisijas pārstāve Helēna Hofmane nolasīja DK LB Revīzijas komisijas protokolu. Revīzijas komisijas sēde, kuŗā piedalījās Ingūna Galviņa, Helēna Hofmane un DKLB kasiere Tamāra Kalniņa, notika 10. martā latviešu namā. Revidentes pārliccinājās, ka visi ienākumi un izdevumi ir rūpīgi un pārskatāmi iegrāmatoti. Laikā no 2009. g. 1. janvāŗa līdz 2010. g. 1. janvāŗim Dienvidkalifornijas latviešu biedrības ienākumi bijuši \$24 750, izdevumi \$18 192. 2009. gada darbības atlikums – \$6558. Mūŗībā aizgājušais Hugo Līcis savā testamētā biedrībai bija novēlējis \$1000.

Par spīti ekonomiskajai krīzei, DK LB ir darbojusies sekmīgi. Jaunā kasiere Tamāra Kalniņa pārņēma DK LB kasi tikai 2009. gada otrajā pusē, taču ir rūpīgi un sekmīgi strādājusi. Revīzijas komisija aicināja pateikties līdzšinējam kasierim Jānim Taubem un jaunajai kasierei Tamārai Kalniņai par apzinīgi veikto darbu.

Pilnsapulcē pieņēma 2010. gada budŗetu – \$17 900 ienākumu un tikpat izdevumu.

Valdes locekļu vēlēšanās ar aklamāciju ievēlēja: Jāni Daugavieti, Rūdolfu Hofmani, Sandru Gulbi-Puķēnu, Tamāru Kalniņu, Valdi Ņeri, Imantu Leiti, Noru Mičuli, Ivaru Mičuli, Astru Mooru, Jāni Rutmani, Nonitu Priedīti, Valdi Pavlovski, Aldi Raudu, Daci Taubi, Jāni Taubi, Pegiju Taubi, Viju Vīksni, Vili Zaķi; Revīzijas komisijā ievēlēja līdzšinējos locekļus: Pārslu Blāķi, Ingūnu Galviņu, Helēnu Hofmani.

Nolēma piešķirt finansiālu atbalstu Vijas Vīksnes Raudas braucienam uz Vašingtonu, lai piedalītos ALAs rīkotajās meistarklasēs „Pavasaris, identitāte, vara” Latvijas vēstniecībā ASV.

Sapulces beigās Valija Rubene pastāstīja, ka strādā valsts iestādē un aicina vairāk latviešu iesaistīties valsts darbā. Jānis Taube ieteica viņai uzrakstīt biļetenam rakstu par savu pieredzi.

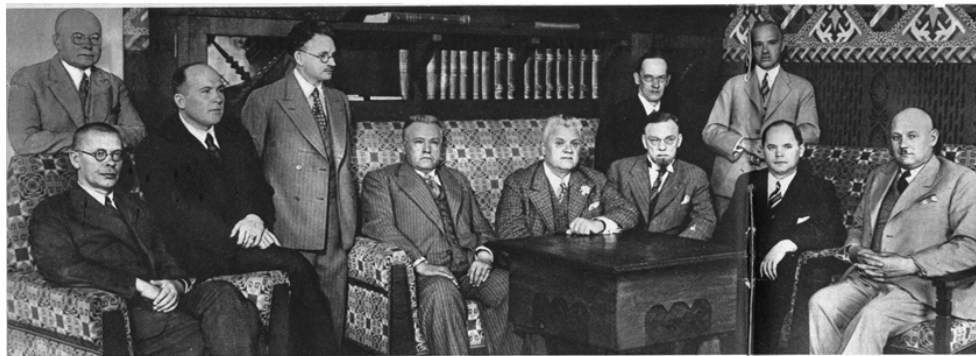
Nolēma 23. aprīlī rīkot tikšanos ar politiologu Ivaru Ņjabu, kas pastāstīs par jaunākajiem notikumiem Latvijā un Saeimas vēlēšanās rudenī.

Biedrība dibināta pirms 60 gadiem, tāvad varbūt tiks rīkota jubilejas balle.

Diemŗēl DK LB pilnsapulcē piedalījās tikai 16 biedrības biedru. Biedrības valdes locekļi aicina visus Dienvidkalifornijas latviešus kļūt par biedrības biedriem, sūtīt ierosinājumus, apmeklēt biedrības sarīkojumus, atbalstīt biedrību finansiāli. Jauni spēki un ierosinājumi vienmēr gaidīti. Mūsu biedrībā ir vairāk biedru, nekā, citās latviešu biedrībās ASV. Čikāgas latviešu biedrībā ir tikai 183 biedri, lai gan Čikāgā, Ņķiet, dzīvo vairāk latviešu nekā Losandŗelosā. Nodibināsim un stiprināsim sakarus ar citām latviešu biedrībām ASV un visā pasaulē. Tikai kopībā ir spēks!

A. M.

## Latvija 1934. gada maijā



Jaunais ministru kabinets, no kreisās: valstsdrošības direktors D. Rudzītis, celšniecības ministrs V. Gulbis, sociālais ministrs H. Apšītis, izglītības ministrs prof. L. Adamovičs, kara ministrs ģen. J. Balodis, ministru prezidents un ārlietu ministrs K. Ulmanis, ministru prezidenta biedrs M. Skujenieks, aiz viņa satiksmes ministrs B. Einbergs, finanču ministrs L. Ēķis, aiz viņa tautas labklājības ministrs V. Rubulis, zemkopības ministrs J. Kauliņš.



Vecais aizsargu pulka vecais tanks Rīgā, Dombāznīcas laukumā, kur apsargā aizsargu mītni.



Latvijas aizsargu pulka automašīna Rīgā.

### 15. maija vēsturiskie notikumi Rīgā



Aizsargu virsnieki pie Aizsargu nama — agrākā Tautas nama.



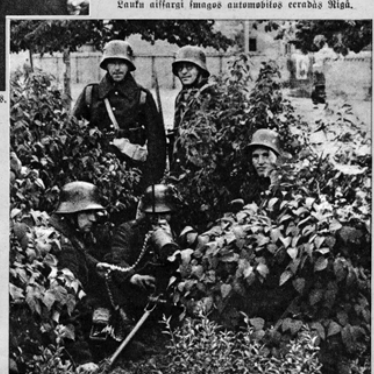
No arklā pie šautenes. — Latvijas aizsargu karaspēks.



Karaspēka sargpostenis pie blokmājas J. Asaža ielā.



Aizsargu motociklisti-iesaukēji gaida rīkojumus.



Karaspēka iedzīvotāju ligzda 1905. g. parkā.

Biļetena lasītājs Ansis Pommers no Sanfrancisko atsūtīja attēlu no žurnāla „Atpūta” 1934. gada 25. maija (Nr. 499.) izdevuma. Kreisās puses augšējā attēla paraksts: Jaunais ministru kabinets, no kreisās: valstsdrošības direktors D. Rudzītis, iekšlietministrs V. Gulbis, tieslietu ministrs H. Apšītis, izglītības ministrs prof. L. Adamovičs, kara ministrs ģen. J. Balodis, ministru prezidents un ārlietu ministrs K. Ulmanis, ministru prezidenta biedrs M. Skujenieks, aiz viņa satiksmes ministrs B. Einbergs, finanču ministrs L. Ēķis, aiz viņa tautas labklājības ministrs V. Rubulis, zemkopības ministrs J. Kauliņš. Paraksts attēlam augšā pa labi: Jelgavas aizsargu pulka vecais tanks Rīgā, Dombāznīcas laukumā, kur apsargā aizsargu mītni. Vidējo attēlu paraksti (no kreisās): Karaspēka sargpostenis pie blokmājas J. Asaža ielā; Tauta lasa valdības rīkojumus; Lauku aizsargu smagie automobiļi ierodas Rīgā. Apakšējo attēlu paraksti (no kreisās): Aizsargu virsnieki pie Aizsargu nama — agrākā Tautas nama; No arklā pie šautenes — lauku aizsargi; Aizsargu motociklisti — sakarnieki gaida rīkojumus; Karaspēka ložmetēju ligzda 1905. gada parkā

## 2010. gada 4. maijā – Latvijas Republikas Neatkarības deklarācijas pasludināšanas 20. gadadiena!

Konkursā par godu šim notikumam žūrijas komisija par labāko atzina Solvitas Ozolas emblēmu, kas simbolizē 20 Latvijas neatkarības gadus, kas kā stari aptveņ mirdzošu saules ripu. Saule simbolizē Latvijas neatkarības atjaunošanu kā panākumus neapturamai tautas kustībai, kas uz visiem laikiem izmainīja mūsu tautas un valsts likteni. Emblēma atspoguļo valsts atjaunošanu, kas tāpat kā saullēkts un riets arvien turpinās un ir mūžīgs process. Autore saņēma 300 latu naudas prēmiju, veicināšanas balvas (100 latu) saņēma Dace Vucēna un Aleksandra Samuļenkova. Konkursam bija iesniegti 60 darbi. Žūrijas komisijā darbojās Latvijas Mākslas akadēmijas mācībspēki un Neatkarības deklarācijas pasludināšanas 20. gadadienas Rīcības komitejas pārstāvji.





## Kas tad īsti notika Bauskas mazā krodziņā?



Ne vienu vien pārņēma milzīga ziņkāre, izlasot marta biļetenā sludinājumu, ka 21. martā namā izrādīs **Andras Berkoldas** lugu „Bauskas mazā krodziņā”. Izrāde notika tieši Losandželosas maratona dienā, un šoreiz tam starts bija Dodžeru stadionā. Varēja domāt, ka visas ielas nama tuvumā būs pilnas ar maratonistu automašīnām un braucēji no dienvidu

pusēs uz namu varētu pat nemaz netikt. Taču laikā, kad sākās lugas izrāde, skrējēji jau bija aizjoņojuši, un visi, kuņģi gribēja, laimīgi nokļuva namā.

Andra neslēpa, ka šī luga ar nosaukumu „Līku ločiem” pērnvasar iestudēta un izrādīta Gaŗezerā, tajā piedalījās galvenokārt Vasaras vidusskolas audzēkņi. Tagad autore to mazliet pārveidoja, lomas ieplānojot gan pieaugušajiem, gan latviešu skolas šī gada četriem absolventiem. Drīz vien pēc jaungada sākuma namā jau sākās mēģinājumi, jo daudz laika līdz izrādei nebija. Šīgada absolventi Aleks Berkolds, Rikijs Teteris, Lāra Tolka un Aurora Zemjāne bija sajūsmā par iespēju piedalīties izrādē.

Lugas darbība notika Rīgas kafejnīcā „iNāra”, un skatīvi iekārtoja paši aktieŗi jau dienu iepriekš. Ilze Nagai-

ne tēloja kafejnīcas īpašnieci Ināru Bomīgu, kas bija ļoti uztraukusies par ziņu, ka viņas kafejnīcā slepenpolicisti iecerējuši sagūstīt bīstamus noziedzniekus. Rikijs Teteris (Simsons) iebrauca ar divriteni, atvedot uz kafejnīcu laikrakstu. Viesu apkalpotājs Rūsiņš (Aleks Berkolds) apmācīja jauno detektīvi Viņu Vanagu, ko koŗeti tēloja Jūlija Plostniece, klāt galdus, ierādīja, kā jānes paplāte, jāielej kafija. Viņa bija tik aizņemta, ka vairākkārt atraidīja trīs centīgās studentes (Lāra Tolka, Aurora Zemjāne, Adele Nagaine), kuŗas ieradušās izdarīt aptauju. Skaidri varēja just, ka slepenpolicistu priekšnieks Kumpiņš (Pauls Berkolds) jaunās detektīves spējas visai augstu nevērtē, jo viņai pieredzes nekādas – pēc Robeŗsardzes skolas beigšanas strādā... atrasto mantu glabātavā. Vēlāk gan izrādījās, ka tieši tur izdevās sameklēt galvenos pierādījumus un noskaidrot, kuŗš tad ir īstais vainīgais.

Andra Berkolda pati bija arī lugas režisore un asprātīgi izdomājusi, ka darbība pārmaiņus notika pie trim kafejnīcas galdiņiem. Kamēr pie viena risinājās sarunas, pie diviem pārējiem skatītāji varēja vērot pantomīmu.

Vispirms pie viena apsēdās divas mātes (Māra Zomere un Mārīte Ņulce). Viņu sarunas likās norakstītas „iz dzīves”. Sākumā abas slavēja viena otras atvasi vai līdz debesīm, bet pamazām saķildojās, kā jau tas parasti notiek, un tad vairs neskanēja slavas dziesmas, bet bija dzirdamas vienīgi ķengas – tavs dēls ir nelabojams dīkdienis, meita galīgi izlaidusies utt. Pie cita galdiņa vieta tika ierādīta inŗenierim Elmāram, ko tēloja Juris Ņvi-



Tēlotāji izrādes beigās saņēma puķu klēpjus



**No kreisās: Aurora Zemjāne, Adele Nagaine, Lāra Tolka (studentes), Jūlija Plostniece (detektīve Vija Vanaga)**

kovs. Gan Elmārs, gan Sigita (Ingūna Šulce), kas uz skatuves parādījās vēlāk, mazliet atgādināja tēlus no Dziesmu svētkos Ventūrā izrādītās lugas „Hotel Paradiso”. Iespējams, Juris spētu notēlot gan kvēlu mīlētāju, gan viltīgu bandītu. Nudien žēl, ka viņam jau maija beigās jādodas atpakaļ uz Latviju. Vai nākamgad, ja Andra iestudēs atkal kādu savu lugu, viņš varēs atbraukt?

Bijušā gangstera Roberta loma bija uzticēta šarman-tajam Artūram Rūsim, ne jau velti viņš ātri vien iekaņoja detektīves sirdi. Viņš kopā ar „īsto” gangsteri Vladimiru (Vilis Zaķis) apmetās pie trešā galda. Vilis Zaķis patiešām atgādināja noziedzīgās pasaules pārstāvi – tērpies treniņbiksēs, ar kabatas tālruni pie auss, viņš vienu otru vārdu izmeta krievu valodā, jo šādu tipu sakaru tīkls ir plašs.

Jūlijas Plostnieces tēlotā detektīve sākumā izturējās nedroši, jo viņai taču šajā darbā nebija nekādas pieredzes, bet izrādes gaitā pierādīja, ka ir atjautīga un spēj atrisināt neparastus samezģojumus. Sigitas pazaudētā un mantu glabātavā nokļuvušā kabatas tālruņa fotografijas apliecināja, ka Bauskas mazā krodziņā notikusi naudas atmazģāšana, taču vainģis vienģigi Vladimirs, un viņu arī aizveda, ieslēģtu īstos roku dzelģos, kuģus sagādāja Artģurs Rģsis, un policģjas priekģsnģieks detektģvi pieņģma par palģdzi.

Izrādes laikā nemitģgi atskanģja smģekli, jo savās lomās lielģski ieģjutās arī citi tģlotģji – skaņu meistars Olafs (Mģrtģiņģ Zģnberģs) un temperamentģģ blondģne Mari-ona (Endģja Damroģe). Visi ienģkumi par izrģdi tiks izlietoti, lai skolas šģ gada absolventģ vasarģ varģtu turpi-nģt izģlģtģbu latvieģu vasaras skolģs.

Losandģelosģ mģt daudzi talantģgi latvieģi, kuģi lab-prģt piedalģs iestudģģjumos, ja vien tiek aģcinģti. Pģc izrģdes dzirdģja tikai jģsmģģas atsauksmes, vairģki teģca, ka lab-prģt tģlotu kģdu lomu, ja vien viņus aģcinģtu. Šoreģz



**No kreisās: Pauls Berkolds (policģjas priekģsnģieks), Ilze Nagaine (kafejnģcas ģpaģsnģieģe Inģra Bomģģa), Mģrtģiņģ Zģnberģs (Olafs)**



**No kreisās: Mģrģte Šulģe (Renģta) un Mģra Zomģere (Marģģna)**



**Endģja Damroģe (Marģona) un Jurģs Žģvikovģ (Elmģrs)**



uz skatuves neredzējām Sanitu Šūmani, bet programmā lasāms, ka viņa bija rekvizitore, scēnāriste – Rudīte Godfreja, kostīmus gatavot palīdzēja Ieva Sentivani; Mārtiņš Zinbergs ne tikai tēloja savu lomu, bet darīja arī neieciešamos galdinieka darbus, mazā Liāna Berkolda, kas šķiet apveltīta ar mākslinieces talantu, zīmēja izrādes plakātus un ar zīmējumiem izgreznoja skatuves galdus.

Andra Berkolda beigusi Hjūstonas universitāti ar bakalaura gradu Komunikāciju fakultātē. Rakstnieces karjēru A. Berkolda sāka Ņujorkā 1993. gadā ar viencēliena lugu, ko iestudēja *off-Broadway* teātrī. Viņas stāsti ievietoti vairākos ASV literāros žurnālos, viens no tiem tika nominēts *Pushcart* balvai. 1987. gadā viņa tēloja galveno lomu kinofilmā *The Outing*, 1988. gadā – Liepājas teātrī iestudētā lugā „Kam no Vulfa kundzes bail”, ko izrādīja vairākās Latvijas pilsētās, arī Rīgas Nacionālā teātrī. Ņujorkas latviešu teātris 1991. gadā viesojās Latvijā, izrādot Nīla Saimona lugu „Plāzas viesnīca”, kuŗā piedalījās arī Andra Berkolda. Viņa 1993. gadā saņēma Ņudžersijas pavalsts mākslas komitejas rakstnieku stipendiju.

Andra Berkolda ir autore un bijusi režisore lugai „Gudrais padomiņš” (izrādīta Rietumkrasta latviešu Dziesmu svētkos 2003. gadā Losandželosā un arī Sanfrancisko), „Vasaras balva” (iestudēta 2004. gadā Gaŗe-



**Juris Žvikovs (Elmārs)**



**Vilis Zaķis (gangsteris Vladimirs)**



**Artūrs Rūsis (Roberts) un Ingūna Šulce (Sigita)**



**Endija Damroze (Mariona) un Juris Žvikovs**





Izrādes finālā noskaidrojas, kuŗš darījis nedarbus Bauskas mazā krodziņā; no kreisās: Arturs Rūsis, Mārtiņš Zinbergs, Ingūna Šulce, Jūlija Plostniece, Pauls Berkolds, Vilis Zaķis, Endija Damroze

zerā), „Meža viesi” (2005. gadā Gaŗezerā), „Hotel Paradiso” (Rietumkrasta latvieŗu Dziesmu svētkos 2008. gadā Ventūrā); dziesmuspēlei „Sprīdītis” (izrādīta 2006. gadā Mičigenas *Three Rivers Performing Arts Center*) un „Princeses brīnumputns” (iestudēta 2007. gadā Gaŗezerā). Andra saņēmusi Goppera fonda balvu (2003. g.), PBLA Kultūras fonda Kriŗjāņa Barona prēmiju (2007. g.), ALAs atzinības rakstu (2007. g.).

Lugu autors un režisors Artūrs Rubenis raksta no Klīvlāndes:

„Gaŗezera Vasaras vidusskolā aizritējuŗā gadsimta 70. gados biju skolotājs, mācīju latvieŗu valodu un domājām iestudēt manu lugu „Ai, zaļā līdaciņa”. Andrai Berkoldai tā patika, viņa pierunāja Daini Micheli, un abi ķērās pie darba. Man bija liels prieks noskatīties dziesmuspēli „Sprīdītis” Gaŗezerā, patika arī „Hotel Paradiso”. Videoizrādi skatoties, nejūt tieŗu saskarsmi ar aktieŗi. Andrai svarīgs aktieŗu tieŗums, viņa mācījusies rakstīt un režisēt lugas. Ar tādiem jauniem cilvēkiem varam tikai lepoties. Man bijusi izdevība ar viņu sadarboties. Viņa dara nopietnu darbu, izprot drāmu, viņas pienesums latvieŗu teātrim ārzemēs ir vērtīgs un ir augstu novērtējams.”

Lugu „Bauskas mazā krodziņā” 9. maijā redzēs arī Sanfrancisko latvieŗi un varēs novērtēt mūsu talantīgo aktieŗu spēli.

Losandželosas latvieŗu skolas saime un visa sabiedrība ir pateicīga Berkoldu ģimenei par ziedoto laiku un darbu. Ar nepacietību gaidīsim atkal jaunu lugu un iestudējumu nākamgad!

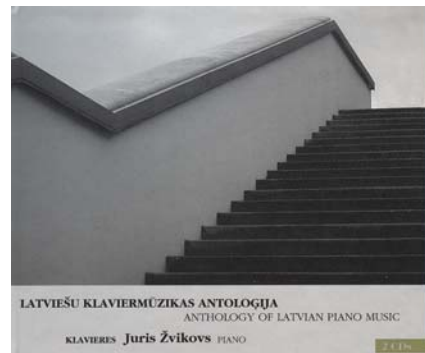
A. M.

## Juŗa Źvikova atvadu koncerts

Fulbraita stipendiāta gads aizritējis vēja spārnēm, un 5. maijā plkst. 8.00 pianists Juris Źvikovs aicina uz atvadu koncertu Kalifornijas Mākslas institutā (*California Institute of the Arts*), *Wild Beast* zalē (24700 McBean Parkway, Valencia, CA 91355). Ieeja brīva. Programmā J. S. Bacha, F. Lista, J. Haidna, S. Raŗmaņinova, J. Meŗiņa, S. Prokofjeva, N. Kapustina, D. Rotmena un P. Vaska skaņdarbi. Juris aizbrauks, bet atmiņai paliks viņa ieskaņotie divi tvarti (\$20), **Latvieŗu klaviermūzikas antoloģija**, kuŗus varēs iegādāties koncertā vai iespējams pasūtīnāt, rakstot:

[izvikovs@calarts.edu](mailto:izvikovs@calarts.edu)

Šajā tvartā ir izcilu latvieŗu mūziķu – Jāzepa Vītola, Alfrēda Kalniņa, Lucijas Garūtas, Jāņa Ivanova, Juŗa Karlsona, Imanta Zemzara, Pēterļa Vaska, Ērika Eŗenvalda, Richarda Dubras skaņdarbi. Tvarā pievienota broŗūra ar informāciju par komponistiem un skaņdarbiem latvieŗu un angļu valodā.



## Augšāmcelšanās dieniņa Losandželosas latviešu namā

Liendienās un Ziemsvētkos baznīcu soli vienmēr ir pilni. Tā bija arī šogad, par spīti vēsajam laikam un dievkalpojuma agrīnumam. Mācītājs Dāvis Kaņeps sprediķī atgādināja augšāmcelšanās dienas nozīmi, dievkalpojumā dziedāja Losandželosas jauktais koris Paula Berkolda vadībā. Tā kā ērģeles vairs neskan, Egīls Ozoliņš spēlēja klavieres. Pauls Berkolds dziedāja skaistu komponista Haralda Berino (1906–1982) dziesmu „Liendienas” ar Viļa Plūdoņa vārdiem, klavierpavadījumu spēlējot Jurim Žvikovam.

Vairāki tautieši, kuriem mērojams tālāks ceļš, ieradās tikai vēlāk, uz brokastīm. Galvenais, ka kārtējo reizi pārliecinājāmies – latviešu nams ir vajadzīgs! Atkal vajadzēja ar steigu meklēt papildu galdus un krēslus, un prieks, ka mums ir kuplas ģimenes – bija Ritmaņu, Tūbeļu, Teteru, Freibergu, Kuškēvicu, Šulcu, Zemjāņu, Dumpju ģimenes galds. Ne mazāk prieks bija satikt no Vašingtonas, DC, atbraukušos Liānu un Ivaru Kuškēvicu (viņš izskatās tikpat zēnīks kā kad dzīvoja te) ar dēliem Vili un Kārli un Andri Nīkuru, kas pirms vairākiem gadiem pārcēlās uz Čikāgu. Gan Ivars, gan Andis uz jautājumu, vai viņi jūtas kā mājās, atbildēja, ka tieši tā.

Namā klātais galds bija krāšņs un bagātīgs, kā jau Liendienās pieklājas. Edgars Andersons vairākkārt teica, ka ēdiens bijis tik labs, kā nekad. Par to atkal pateicību pelnījušas čaklās darbrūķes, baznīcas dāmu komitejas darbinieces. Uz visiem galdiem bija daudz skaisti krāsotu olu. Bērniem prieku sagādāja šokolādes olu meklēšana baznīcas dārzā. Mielasta laikā skanēja ierakstu mūzika, ko sagādāja Jūlija Plostniece. Dziesma Teterē vadīja izlozi, kuŗā varēja laimēt vairākas vērtīgas mantas. Beigās izložēja arī līliju podiņus, kuŗi dievkalpojuma laikā rotāja altāri un kuŗu iegādei līdzekļus bija ziedojusi Sigrida Upeniece. Agrāk līliju podiņus dalīja visiem, kuŗi tās vēlējās, bet tagad latviešu nama uzturēšanai vajadzīgi līdzekļi, tāpēc svarīgs jebkuŗš ienākums.

Pēcpusdienā sabiedēja un jaukās dienas noskaņu mazināja krietni jūtama zemestrīce. Dienu iepriekš Peršinga laukumā bija notikusi spilvenu kauja. Šogad tādas kaujas notikušas daudzās valstīs. Nav gan zināms, vai tām būtu kāds sakars ar Liendienām.



Foto: Edgars Andersons

ALAs mājaslapā [www.alausa.org](http://www.alausa.org) atrodamas ziņas par ALAs apgāda jaunajām grāmatām, var apskatīt grāmatas vāku, uzzināt, cik eksemplāru krājumā.

Firma, kas sadarbojas ar lielākajiem mobilo sakaru operātoriem ASV, piedāvā vienkārši lietojamu, izcila kvalitātes videotālruni. Tas darbojas jebkuŗā pasaules valstī, kur vien lieto tīmekli; attēla kvalitāte labāka nekā *skype*; tālruņa numurs nav pieslēgts konkrētai adresei, bet iekodēts tālrunī; sarunas Ziemeļamerikā uz kabatas un parastajiem tālruņiem ir par brīvu. Mājaslapā <http://eu.acnrep.com> jāizvēlas valsts (USA), un viegli sameklēt visu, ko firma piedāvā. Sikāku informāciju var iegūt, rakstot Andrejam: [eu@acnrep.com](mailto:eu@acnrep.com)



**PAVASAĀ SVĒTKI**  
**un**  
**LOSANDŽELOSAS LATVIEŠU SKOLAS IZLAIDUMS IR KLĀT!**

**23. maijā plkst. 12.30**

**Programma:**

**Koncertā dejos tautasdeju kopa „Pērkonītis”;**

**dziedās un spēlēs latviešu skolas koris un pazīstami sōlisti;**

**Uzrunas un apsveikumi**

**8. klases absolventi:**

**Aleks Berkolds**

**Rikijs Teteris**

**Lāra Tolka**

**Aurora Zemjāne**



**Pusdienās: pavasara ēdienkarte;**

**Kafijas galds: tērzēšana un pārsteigumi**



**Dalības maksa: strādātājiem \$20.00,  
pensionāriem un studentiem \$15.00,  
bērniem līdz 12 gadiem ieeja brīva**

**Visu atlikumu ziedos latviešu nama skatuves atjaunošanai**

## Cilvēki mums līdzās

### **Baktēriju pētniece Dace Mauče Citrona**

Losandželosas latviete Dace (Diane) Mauče Citrona ir asociētā direktore dr. Elija Goldsteina 1980. gadā Ņujorkā dibinātā, viņa mātes R. M. Aldenas vārdā nosauktā pētniecības laboratorijā, ko gadu vēlāk pats dibinātājs pārcēla uz Santamonikas pilsētu Dienvidkalifornijā (R. M. Alden Research Laboratory in Santa Monica). Šajā laboratorijā Dace Citrona strādā kopš 1984. gada. Šogad viņa ievēlēta par Amerikas mikrobiologu apvienības Dienvidkalifornijas nodaļas prezidenti (The Southern California Branch of the American Society for Microbiology – SCASM).



D. Citrona guvusi ievēribu ar pētījumiem par baktērijas *Clostridium difficile* izraisītās slimības novēršanu, šīs baktērijas nejutību pret medikamentiem, kā arī baktērijas izdalīšanu un augšanas kinētiku. Viņa ir viena no ievērojamākiem ASV mikrobiologiem anaerobo baktēriju pētniecībā (par anaerobām sauc baktērijas, kas vairojas bez skābekļa; grieķu: *an* – bez, *aeros* – gaiss), pievērsusies fenotipiskām, bioķīmiskām, molekulārām baktēriju jutības noteikšanas metodēm, antibakteriāliem farmakodinamiskiem pētījumiem, pētījusi baktēriju izdzīvošanu mēģenēs, *in vitro*, un klīnisko paraugu transporta iespējas. Viņa vada praktiskos darbus anaerobo baktēriju noteikšanā, izmantojot jaunākos zinātniskos sasniegumus pasaulē.

Dace Citrona aprakstījusi jaunas baktērijas, piemēram, *Fusobacterium canifelium*, kādas atrod cilvēku organismā pēc suņu un kaķu kodumiem. Pētniecības laboratorijā atklātā baktērija *Clostridium citronae* nosaukta Daces vārdā. Šī baktērija ieperinās resnajā zarnā un kopā ar citām baktērijām, piemēram, *C. aldenense*, var izraisīt sastrutojumu, ko novērš, izdarot operāciju un dodot antibiotikas, kuņas pētī, ražo un pārbauda turpat laboratorijā.

SCASM dibināta 1936. gadā, kopš tā laika apvienībai bijuši 52 prezidenti. Patlaban tajā ir vairāk nekā 700 biedru, kuņu dzīvesvieta Dienvidkalifornijā ir no Santa-barbaras līdz Meksikas robežai. Šīs biedrības biedre ir arī Biruta Šulca, un viņa paziņoja, ka *Anaerobe Society of the Americas, Inc.* Dacei piešķirusi atbalvojumu par

mūža ieguldījumu baktēriju pētniecībā. Citādi nez vai mēs par to uzzinātu, jo Dace par sevi daudz neko nestāsta.

1992. gadā no 24. līdz 26. jūlijam Losandželosas pilsētā Marinadelrejā (Marina del Rey) notika pirmais Anaerobo baktēriju un to izraisīto infekciju pētnieku kongress ASV, un tajā nolēma dibināt *Anaerobe Society of the Americas, Inc.* Ik pa diviem gadiem šī Kalifornijā reģistrētā bezpeļņas apvienība rīko visas pasaules pētnieku, zinātnieku, klīnisko darbinieku, laboratoriju zinātnieku kongresu, kuņā dalās savos pētījumos par anaerobām baktērijām. Nākamais, 10. kongress, notiks šogad no 7. līdz 10. jūlijam Filadelfijā, un tajā Dacei Citronai pasniegs izcilo atbalvojumu. Anaerobās baktērijas var izraisīt dažādas bakteriālas saslimšanas, ja nokļūst ķermeņa sekrētos (asinīs, limfā) vai ievainotos audos. Vairāk tās sāka pētīt aizritējušā gadsimta 60. gados.

Mikrobioloģija (no grieķu *mikros* – mazs, *bios* – dzīve un *logos* – mācība) ir zinātnes nozare, kas pētī mikroorganismus. Galvenokārt mikrobiologi pētī baktērijas, rauga un pelējumu sēnītes un vīrusus.

Drēbju tirgotājs Nīderlandē Antonijs van Lēvenhuks (1632-1723) bija pirmais cilvēks pasaulē, kas ar paša konstruētu mikroskopu 1676. gadā novēroja un aprakstīja baktērijas un raugus. Viņam radās daudz sekotāju, un tagad mikrobiologi savos saietos par baktērijām runā, it kā būtu tajās iemīlējušies un tā vien šķiet, ka viņi nevar vien sagaidīt, kad atkal tiks pie mikroskopa, lai aizrautīgi pētītu citiem neredzamo sīkbūtnu pasauli, kas esot bezgala krāšņa – reizēm atgādinot kaleidoskopa ornamentus vai abstraktas gleznas. Mikrobiologiem labi jāzina bioloģija, ķīmija, matēmatika, arī fizika. Studentiem pēc mācību beigām paveras plašs darba lauks – pārtikas mikrobioloģijā, medicīnas mikrobioloģijā, farmācijas mikrobioloģijā un citās.

Mikrobioloģes profesiju Dace likumsakarīgi izvēlējās jau agrā jaunībā. Viņas māte Marija Mauče strādāja Sietlas bērnu slimnīcas laboratorijā, un meita, vēl mācoties vidusskolā, vasarās mātei palīdzēja, darot vienkāršus darbus. Dacei bija 17 gadu, kad viņu uzaicināja strādāt mikrobioloģijas laboratorijā par palīdzi. Absolvējusi Vašingtonas universitāti, 1970. gadā viņa dabūja darbu veterānu slimnīcā Losandželosā, kur strādāja divus gadus, pētot nieru infekciju izraisītājus. Divi gadi pavadīti Bāzelē, Šveicē, strādājot pētniecības institūtā. Atgriezusies Losandželosā, Dace atkal pievērsās infekcijas slimību pētījumiem.

Dace iesaka pārāk nebaidīties no baktērijām, neskriet ik pa piecām minūtēm mazgāt rokas, jo no milzīgā baktēriju daudzuma tikai mazākā daļa ir patogēnas, augu, dzīvnieku vai cilvēku infekciju slimību ierosinātājas.

Daci Citronu nereti aicina viesoties citu valstu Mikro-



bioloģijas biedrībās, pērn viņa lasījusi lekciju Helsinkos, reiz Ungārijā iepazinusies ar kollēgu Ritu Traumani no Latvijas un kādā no ciemošanās reizēm dzimtenē ar Rīgas Stradiņa universitātes mācītspēku Jutu Kroiču. Aprīlī Dace piedalījās mikrobiologu kongresā Kolumbijā un pēc tā apskatīja šo valsti, jo ceļošana ir viens no viņas vaļaspriekiem. Laboratorijā bieži vien jāstrādā līdz vēlam vakaram, taču Dace cenšas atļaut laiku, lai noskatītos labu filmu, viņa ir dabas aizsardzības organizācijas *Sierra Club* biedre, piedalās tās rīkotajos pārgājienos, viņai patīk neparasti ēdieni. Dace Citrona un viņas māsa Lisa Edmonsone ir Dienvidkalifornijas vanadžu kopas locekles, vienmēr atnes kādu cienastu, ja nepieciešams, bieži apmeklē sarīkojumus, it īpaši teātra izrādes, latviešu namā. Māte Marija Mauče abas paspēja aizvest uz Vērgali, Kurzemē, kur viņai pirms Otrā pasaules kara bija aptieka, parādīja slimnīcu, kuņģa meitas dzimušas – tas bijis neaizmirstams piedzīvojums.

Dace atzinās, ka ir ļoti laimīgs cilvēks, jo darbs viņai nenozīmē tikai iztikas līdzekļu pelnīšanu, bet gan sagādā vislielāko gandarījumu un piepildījumu. **Astra Moora**

## Ko viņi dara tagad?



Vairāki šejienieši interesējušies, kur gan palicis **Ralfs Niedra**, ka vairs nekur nav redzams. Vai aizbraucis uz kādu citu pavalsti? Jā, Ralfs ir pārcēlies uz Floridu, taču nesen viņš atgriezās, lai iegūtu pilota-instruktora licenci. Viņš dzīvo mazā istabiņā pie Vannaisas lidostas un cītīgi mācas, lai vēlāk savukārt varētu

šajā prasmē apmācīt citus.

■ **Māris Bērziņš** kopā ar draudzeni Diānu Ngujenu nodibinājis kompaniju *New Birch Productions* un gatavojas jauna televīzijas uzveduma filmēšanai. Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojumā Sietlā 14. martā Māris teica runu.

■ **Artūrs Rūsis** ir viens no producentiem jaunam televīzijas serialam *Scoundrels*, ko sāks izrādīt jūnijā. Šķiet, ka tas būs tikpat interesants kā iepriekšējais, *Dirty, sexy money*.

■ Žurnālā *Dance Magazine* aprīļa numurā ievietots raksts *A Growing List of Active Women Choreographers* un minēta rinda sieviešu choreografu vārdu, tostarp arī **Sarma Lapeniece Rosenberga** (Sarma Lapeniece Rosenberg).

## Viesošanās Tautas pārstāvju nama deputāta Hovarda Bermana birojā



**DK LB valdes pārstāvji Valdis Pavlovskis, Nora Mičule, Astra Moora un arhitekts Jānis Janavs 15. martā** tikās ar ASV Kongresa Tautas pārstāvju palātas deputāta Hovarda Bermana Vannaisas biroja darbiniecēm Esteri Azalu (galda galā) un Betaniju Briski (otrā no kreisās). V. Pavlovskis pastāstīja par biedrības darbu un Latvijas valdības amatpersonu mērķiem stiprināt ciešākus sakarus ar ASV.

## Brokastis Harvarda klubā Ņujorkā



Rīgas domes priekšsēža vietnieks Ainārs Šlesers februāra beigās viesojās Vašingtonā, Rīgas sadraudzības pilsētā Dallasā, Lasvegās un Ņujorkā, lai veidotu un stiprinātu ekonomiskos sakarus ar uzņēmējiem. Čikāgas latvietis Roberts Blumbergs par godu viesim no Rīgas 1. martā Harvarda kluba prezidentu zālē Ņujorkā rīkoja brokastis. No kreisās: LR ārkārtējais un pilnvarotais vēstnieks ANO Normans Penke, Latvijas vēstnieks ASV Andrejs Pildegovičs, Ainārs Šlesers, DK LB biedrs Edgars Andersons.

## Vilnis Auziņš noskrējis devīto Losandželosas maratonu



Losandželosā maratoni notikuši jau 25 gadus pēc kārtas. Šīgada maratonam 21. martā reģistrējās 26 054 dalībnieki, vairāk nekā jebkad.. Starts bija pie Dodžeru stadiona, maratona dalībnieki skrēja, gāja vai brauca riteņkrēslos cauri Čainataunai, gažām pilsētas domei, Ekoparkam, Silverleikam, šķērsoja Holivudu, Vestholivudu, Beverlihillus pa Rodeo ielu līdz Santamonikas molam. Pilnu distanci, 26,2 jūdzes jeb 42,195 kilometrus noskrēja 22 361 dalībnieks, arī vairāk nekā citos maratonos.

Skrējēju vidū droši vien bija vairāki latvieši, jo zināms, ka citus gadus maratonā piedalījās Priedkalnu ģimene, Puķīšu ģimene, Gints Meiers, jauniešu grupa no skolas un citi. Taču skaidri zināms, ka šogad jau devīto gadu pēc kārtas maratonā piedalījās Vilnis Auziņš.

Vilnim ir 48 gadi, viņam pieder celtniecības kompānija, kuŗā pats ir būvdarbu vadītājs. Nepārspīlēšu, ja piebildīšu, ka Vilnim ir zelta rokas, viņš visus darbus paveic tā, ka prieks pašam un citiem.

Jautāju, kas pamudina viņu gadu no gada skriet maratonu. Vilnis tikai kautrīgi pasmējās un atbildēja: „Vienkārši gribu noskriet. Lai arī jaunāks nekļūstu, gribu sev pierādīt, ka varu to izdarīt.”

Agrāk Vilnis maratonam gatavojies, vairāk trenējies.

Pirmos gadus skrējis ar parastajiem sporta apaviem un pēc tam no lielās slodzes sāpējuši ceļgali, potītes, muskuļi, uzberzta tulznas un bijušas citas problēmas. Tagad, kad skriešanas triki jau zināmi, atliekot tikai noskaņoties un skriet. Viegli skriet, ja kājās ir pareizi apavi un zeķes, ja līdzās ir vēl 26 000 psiholoģiski pozitīvi noskaņotu cilvēku, kuŗiem ir viens mērķis – noskriet maratonu.

Tagad pirms maratona Vilnis īpaši negatavojas, netrenējas. Parasti skrējējiem grūta esot 18., 19. jūdze, kas Losandželosas maratonā veda nedaudz kalnā, bet, kad tā ir pārvarēta, kājas pašas nesot uz priekšu. Laiks skriešanai arī bija labs – mēreni silts ar patīkamu vējiņu. Katrā jūdzē slāpes varēja remdēt ar sponsora *Coca-Cola* kompānijas *Dassani Water* un atsevišķos iestiprināšanās punktos arī ar enerģijas dzērienu *Powerade*.

Losandželosas maratonu Vilnis šogad noskrēja piecās stundās, 23 minūtēs, 20 sekundēs, ieņemot 11 822. vietu. Maratonā galvenais ir noskriet līdz galam. Ikviens skrējējs saņem apliecību un medaļu. Vilnim Auziņam tādas nu jau ir veselas deviņas!

Vilnis atzīst, ka skriešana sagādā neaprakstāmas sajūtas un gandarījumu par paveikto. Nākamā dienā viņš atgriezās darbā un turpināja savu ierasto dienas ritmu.

Vilnis Auziņš iecerējis 17. jūlijā piedalīties sarežģītājā 100 jūdžu izturības skrējienā *Tahoe Rim Trail Endurance Run*. Vilnis nolēmis skriet 50 jūdzes, taču šajās sacensībās dalībnieku skaists ir ierobežots, tāpēc pagaidām ir 112 kandidātu sarakstā, bet viņš ļoti cer, ka tiks uzaicināts.

Novēlēsim viņam jau tagad izturību un labu veiksmi!

**Sandra Gulbe-Puķēna**

## JOCIŅI

Jānis televīzijā skatās futbolspēli.

„Vai interesanti?” jautā krustmāte Anna.

„Līdz šim vēl ne, nav nevienu vārta,” atbild Jānis.

Krustmāte paveŗas uz ekrānu un saka: „Bet tur taču ir divi vārti!”

\*\*\*

Kāds futbola tiesnesis rāda savu kolekciju – savāktos priekšmetus, ar kādiem viņu apmētājuši skatītāji.

„Dažās valstīs uz mani mesti pat bruģakmeņi, bet visinteliģentākie ir īslandieši – viņi mani apmētāja ar šacha figūrām!”

\*\*\*

Padsmitnieki, kuŗu vecāki vēlas, lai viņi dienās būtu mūziķi, apamainās pieredzē. „Vai zini, kāda ir starpība starp Alpu ragu un blokflautu?” „Alpu rags deg ilgāk.”



## Apsveicam Ievu un Kasparu Ozoliņus, kopēju dzīvi sākot!



Ievu Vilipsoni un Kasparu Ozoliņu 2009. gada 27. decembrī Pasadenā, viesnīcā *Langham Huntington* salaulāja Kaspara tēvs, mācītājs Aivars Ozoliņš

Kaspars Ozoliņš ar Ievu Vilipsoni iepazinās, Kasparam studējot Latvijas Universitātē. Ievai ir maģistra grāds tirgzinībās.

Patlaban abi jaunlaulātie dzīvo UCLA studentu dzīvoklī. Kaspars Kalifornijas universitātē Losandželosā studē lingvistikas un raksta disertāciju, lai iegūtu doktora grādu. Ieva mācās angļu valodas kursos un strādā.

Aivars un Juta Ozoliņi uz Losandželosu no Latvijas atbrauca, kad viņu trīs dēli vēl nebija pusaudži. Tagad viņu otrs dēls Elvins Ozoliņš mācās *College of the Canyons, Antelope Valley*, rudenī sāks psiholoģijas studijas *Cal State Northridge*, trešais – Aldis Ozoliņš mācās grafisko dizainu *Pasadenas Art Center and College of Design*.



No kreisās: Elvins Ozoliņš, Aldis Ozoliņš, jaunlaulātie Ieva un Kaspars Ozoliņi, jaunā pāra vecāki Juta un Aivars Ozoliņi



## Par kaķi, kas meklēja mājas un tās arī atrada

*Kaķi ir kā dzimundienas vai jaungads – neviens to negaida, bet tu atver no rīta acis, un tas ir klāt*

Dzīvnieki mums mājās ir vienmēr bijuši. Ne meklēti, ne gribēti, ne pirkti, bet viņi vienkārši... gadījās. Pat bēgļu nometnē Vācijā mums pieklīda mazs kaķēniņš, ko es nosaucu par Maksu, un viņš izauga par brangu runci, bet tad vienu dienu Maksis bez vēsts pazuda. Vēlāk uzzinājām, ka viens otrs spekulants kaķus kāva un pārdeva, pircējiem iestāstot, ka tā ir trušu gaļa.

Šeit Amerikā jau arī nepalikām bez dzīvniekiem, sevišķi kopš mēs nopirkām māju ar pagalmu. Mums bija trusis (pieklīdis), oposums, vienreiz pat mūsu aprikožu kokos iemaldījās mērkaķis. Gribējām jau zvanīt Ansim Tipānam, vai viņš nevar vēl vienam mērkaķim dot patvērumu, bet tad tepat no blakus ielas atradās mērkaķa saimniece. Vislielākais kustoņu skaits mums bija, kad mūsu mājā mitinājās deviņi kaķi, divi suņi, viens putns (aukstā rītā pagalmā pacelts papagailītis). Putniņam, ko nosaucu par Jarmutu Gaisiņu, atradu mājas. Taču, kad nu kaķi cienījamā vecumā cits pēc cita sāka aiziet uz kaķu debesīm un pēdējais vecais slimais sunītis tika iemiedzīnāts, tad nolēmām, ka nu gan vairs neviena dzīvnieka mums nebūs. Mūsu dzīvnieki parasti sasniedza turpat 20 gadu vecumu, un mēs paši jau nu tik ilgi vairs neno dzīvosim. Neviena vairs. Nekad. Punkts.

Taču daba necieš tukšumu. Pērn jau uz rudens pusi, kad vēl bija silts un jauks laiciņš un mēs daudz laika pavadījām pagalmā, tajā šad un tad iegriezās raiba kaķēnīte. Pasēdēja ar mums, pieglaudās, atkal aizgāja... Atnāca atkal. Durvis bija vaļā, viņa ienāca iekšā un apskatījās, kā mēs dzīvojam. Pēdīgi ievācās pie mums uz palikšanu. Mums kaimiņos dzīvo divi jauni brāļi, abi mūziķi. Viņi pazīst visus cilvēkus mūsu ielā un visus dzīvniekus. Gāju pie viņiem. Jā, kaķēnīte pie viņiem arī vienu nedēļu nodzīvojusi. Nē, viņi nezino, kam viņa varētu piederēt. Uz tālruņu stabiem arī neatradām neviena uzraksta, ka pazudis kaķis.

Kad nu pieklīdušais kaķis te dzīvoja un ne-

maz netaisījās citur vairs iet, kļuvām tramīgi. Izrādījās, ka tā ir kaķēnīte, un mēs jau nedomājām dibināt kaķu audzētavu. Braucām visi trīs pie mūsu veterināra Huseina. Viņš izmeklēja kaķīti, ko bijām jau nosaukuši par Minnīti. Ārsts teica, ka esot vesela, apmēram pusotra gada veca. Jautājām, vai operēta. Dakteris noskuva spalvu no vēderiņa – jā, ir operēta, re, kur rēta. Tad viņš paņēma kādu instrumentu un nobrauca ar to gar kaķīti. Instruments iepīkstējās. Kaķim zem ādas esot mikročips. Vai mēs gribot sazināties ar īpašnieku? Nu protams. Dzīvnieciņš ir piemīlīgs un drošs, var redzēt, ka nāk no labām mājām. Kāds varbūt bēdājas, ka mincītis pazudis. Veterinārs no maza ekrāniņa nodiktēja mikročipa numuru un pateica firmas vārdu, kas to gatavoja, kā arī numuru, kur zvanīt. Piezvanīju. Jā, tāds numurs viņiem ir reģistrēts. Firmas pārstāvis pierakstīja mūsu tālruņa numuru un vārdu. Gaidījām. Vakarā zvanīja sieviete, tepat no mūsu ielas otra gala. Kaķīte ir viņas, trīs gadus veca, vārdā Princese, bet pie viņas nejutās laimīga un aizgāja. Kaķis grib cilvēku sabiedrību, bet viņa visu dienu darbā, un arī dēls augu dienu pavada ārpus mājas. Ja kaķēnītei pie mums patīk un mums nav iebildumu, tad... Prince ses saimniece atnāca pie mums ar lielu tūtu kaķu ēdiena un atnesa arī tūbiņu ar kaķu vitamīniem, ko vajagot uzziest uz ķepiņas, lai kaķis nolaizītu. (Mūžu dzīvo, mūžu



**Hofmaņu agrāko gadu minči, kuŗi nu jau sen peles ķer citos medību laukos**



mācies!) Viņa atstāja savu adresi un tālruņa numuru un pat gribēja samaksāt par veterināra vizīti, bet mēs neņēmām: par vizīti bija jāmaksā 50 dolāru, un veterinārs mums deva 50 dolāru atlaidi...

Un tagad mums atkal ir kaķis. No rītiem ar Rūdi iet pie vārtiem pēc avīzes un tek citur līdz kā sunītis. Uz turas ar mums dzīvojamā istabā. Kopā skatījāmies olimpiskās spēles – minci, šķiet, daudzās kustības uz ekrāna interesēja. Vienbrīd likās, viņš tūlīt ielēks televīzijas ekrānā un noķers kādu no slēpotājiem, lai ievilktu virtuvē un apēstu... Kaķenīte ārā ķer ķirzakas un notiesā, ka pāri nepaliek nekas. Reiz viņa noķēra žurku, bet tā pamanījās aizbēgt un paslēpās lapās pie žoga. Mincis pacietīgi sēdēja vai pusi dienas nekustēdamies, līdz žurka, domādama, ka ir drošībā, atkal izlīda ārā. Kaķis, caps, to noķēra un apēda ar visiem zobiem un nagiem, pat aste nepalika.

Mums bija liels brīnums, ka tagad dzīvniekus var elektroniski identificēt. Nupat Losandželosas avīzē izlasīju, ka no pilsētas dzīvnieku patversmēm citādi vairs nemaz neļauj adoptēt, dzīvniekam jābūt sterilizētam un ar mikročipu.

Kaķenītes vārds tomēr paliek Minnīte, jo ko gan mēs, vienkārši cilvēki, iesāktu savā mājā ar princesi...

**Helēna Hofmane**



**Hofmaņiem pieklīdusī kaķenīte Minnīte**

**Piedāvāju dažāda veida apdrošināšanas produktus kapitāla aizsargāšanai.**  
**Action Capital Insurance Services, Inc.**  
**Verners Vallis**  
**tāl.: 949-374-3340 Lic #0G61139**

## Nama ziņas

Gar auto novietošanas laukumu sastādītās bugenvilijas ir tīri labi saņēmušās un pat zied. Nepaies ilgs laiks, un neizskatīgo sētu aizklās skaisti ziedoši krūmi. Arī *Riversaid* ielas pusē tukšajās vietās iestādīti jauni bugenviliju krūmiņi, kuŗiem nu tikai vajag sasparoties un augt.

Agrāk, šķērsojot laukumu, mēs bažīgi skatījāmies uz dažiem kokiem, sevišķi vienu priedi, kuŗai liels zars itin zemu liecās pāri laukumam, kā arī uz šķtbo eikaliptu tuvāk baznīcai laukuma otrā pusē.

Nama pārvaldes priekšnieks Aivars Jerumanis nesēž tikai pie rakstāmgalda, viņš pats uzkāpa priedē un bīstamo zaru nozāģēja. Eikaliptam diemžēl viņš pats neko nevar izdarīt, jo tas nav uz mūsu zemes. Aivars neskaitāmas reizes zvanījās *CalTrans* sabiedrībai, bet viņam tā arī nav izdevies atrast cilvēku, kuŗš būtu atbildīgs par bīstamajiem kokiem. Daži zinātāji gan apgalvo, ka eikaliptiem ir dziļas un platas saknes un pats koks neizgāzīsies, bet mēs visi zinām, cik eikaliptiem ir trausli zari, un nebūtu patīkami, ka kāds vējainā laikā nogāztos...

Nama kluba biedri sāk iesūtīt maksājumus (daži jau gada sākumā, negaidījuši atgādinājumus). Patlaban Nama kluba biedru naudu par 2010. gadu samaksājuši apmēram 30 biedri. Nākamā biļetena numura sāksim publicēt viņu vārdus. Paldies apzinīgajiem tautiešiem!

Pārpratumu novēršanai paskaidrošu – pēc Kalifornijas pavalsts noteikumiem ikvienai organizācijai, kas vēlas saņemt atļauju savās telpās pārdot stipros dzērienus, jā dibina klubs.

Kluba biedru naudu – \$50 – arī noteic Kalifornijas valsts. Nama kluba biedru nauda tiek izmantota tikai nama uzturēšanai.

H. H.



**No lejas raugoties, nemaz nelikās, ka zars tik varens. Vienīgi tagad, kad nozāģēts, var iedomāties, ka stipra vēja laikā nolūztot un uzkrītot kādam auto, tas varēja nodarīt samērā lielu postu**

## Luciāna Nukšas atmiņu stāsts

### No zirga pakajas vaļā netikt...

1940. gada 20. jūnijā pa radio paziņoja, ka ir sastādīta jaunā „tautas valdība”. Kas to ir sastādījis, netika ziņots. Noklausoties valdības locekļu uzvārdus, tēvs un māte bija ļoti apmierināti. Sevišķi lielā sajūsmā viņi bija par iekšlietu ministru rakstnieku Vili Lāci. Viņš bija mūsu ģimenes visiecienītākais rakstnieks. Lasījām viņa romānus „Atpūtā” un „Jaunākās Ziņas”. Ar nepacietību gaidījām šos izdevumus, lai varētu ātrāk izlasīt ievietotos turpinājumus. Tēvam sevišķi patika „Vecā jūrnieku ligzda”, kur aprakstīts Sibīrijas periods, jo arī pats tēvs tur ir bijis. Un cik lielu vilšanos Vilis Lācis visiem sagādāja vēlāk! Arī ar kaŗa ministru LKOK ģen. R. Dambīti un armijas komandieri LKOK ģen. R. Kļaviņu bijām apmierināti. Abi kā nekā Latvijas neatkarības cīņu dalībnieki. Vienīgi uz Vikentiju Latkovski mums nebija labs prāts. Zinājām, ka viņš pēc kaŗa dzīvojis Krievijā un latviski nerunāja. Pārējie valdības locekļi mums bija nepazīstami. Nu nekas, domājām, būs labi. Gan dzīvosim.

21. jūnijā pa radio paziņoja, ka jaunā valdība sanāca uz pirmo kabineta sēdi. Pirmais valdības lēmums bija par amnestiju. To ierosināja un īstenoja V. Lācis. Politiķus, izņemot pērkonkrustiešus, atbrīvoja pilnīgi. Kriminālnoziedzniekiem, kuŗi bija nosēdējuši mazāk par pusi, sodu samazināja uz pusi. Tos, kuŗi bija nosēdējuši vairāk par pusi, atbrīvoja pavaisam. Atbrīvoja arī tos, kam sodamība bija mazāk par gadu. Pārtrauca izmeklēšanā esošās krimināllietas. Tā nu iznāca, ka ārā tika gandrīz visi zagļi. Uz šīs amnestijas pamata no cietuma palaida arī mūsu Vorkaļos dzīvojošo vienīgo profesionālo zagli un kramplauzi Geronimu (Germanu) Spradzenkovu.

Pildas aktīvistu gatavojās svētdienas demonstrācijai un mītiņam. Galvenie darboņi bija Nikolajs Vonda, Ipolits Pomerancevs (bija mācītājs Pildas pamatskolas 4. klasē), Viktors Bernickis. Vispirms viņi policijas virskārtībniekam Buļbikam pieprasīja mazu istabiņu ar atsevišķu ieeju. Tā atradās policijas mājas telpās. Pie ārdurvīm piesprauda baltu lapu ar uzrakstu „Štab VKPB”. Te katrs, kas nebija apmierināts ar veco režīmu, vai kas juta, ka viņam nodarīta pārestība, varēja kārtot savas lietas. Ja kāds bija dusmīgs uz savu kaimiņu, tad te varēja pasūdzēties. Te arī varēja ierakstīties komunistiskajā boļševiku partijā. Ap šo „stābu” tad arī apgrozījās visādi „deklasētie elementi”. Kārtīgi ļaudis jau nu tur atbalsta nemeklēja. Taču mītiņam bija jāgatavojas. Bija vajadzīgi sarkanie karogi. Kur tos dabūt? Nolēma tā: ņems policijas iecirknim piederošo Latvijas karogu, tāpat arī skolas un pagasta nama karogus, izārdīs balto svītru, sašūs abas sarkanās puses kopā un iznāks trīs sarkanie karogi.

Tā arī izdarīja. Taču šie pārsūtītie karogi nekā neizskatījās. Šauri un gari un ar šuvi vidū. Kāds šo karogu raksturoja kā cilvēku, kam mugurā nav krekla. Un interesanti, Rīgā un citur lielajās pilsētās sarkanbaltarkanais karogs vēl bija godā. Lielās valsts ēkas tika rotātas ar Latvijas un sarkanajiem karogiem, bet šeit Pildā valdīja pilnīga komunistu patvaļa. Pa dienu gaŗām aizbrauca krievu automašīnas ar sarkanarmiešiem, kuŗus vietējie krievi jūsmīgi sveica. Vakarā klausījāmies pa radio jaunās valdības dekretus. „Strauji ņem!” teica radioklausītāji.

22. jūnijā Pildā skolas telpās notika jaunās pagasta valdes ievēlēšana. Kāds vīrs ar papīriem rokās aicināja visus atnācējus sapulcēties skolas lielajā zālē. Te gan notika remonts un grīda bija izlauzta, taču varēja iztikt arī tā. Telpas vidū atradās no ķieģeļiem izveidots paaugstinājums, kur katram ievēlētam pagasta valdes darbiniekam bija jāuzkāpj, lai citi viņu redzētu. Nekādas ne atklātas, ne aizklātas balsošanas nenotika. Vīrs, kas šo pasākumu vadīja, nosauca attiecīgu uzvārdu. Nosauktais uzkāpa uz paaugstinājuma, dažam uzdeva jautājumus, cits pats norunāja. Tad vīrs, kas šo pasākumu vadīja, uzaicināja „nobalsot”. Šī nobalsošana noritēja tā, ka bija jāpaceļ dūre un skaļi jābļauj „Urā!”. Tāds kopīgs bļāviens visā pasākumā bija tas iespaidīgākais. Kad nu „ievēlētais” bija nokāpis no paaugstinājuma, tad draugi spieda viņam roku un dažu pat meta gaisā. Ievēlētais savukārt staroja priekā. Nu nebūs vairs jāstaigā arklam pakal, nebūs vairs jāskatās „zirgam pakalā”. Vēl tikai laikus jāiegādājas portfelis. Ar to valdes vēlēšanas arī beidzās. Tika solīts, ka dokumenti tiks sūtīti uz Ludzas apriņķa valdi izskatīšanai un parakstīšanai.

Novērojot visu šo notikumu, likās savādi, ka iedzīvotājiem par pagasta valdes vēlēšanām nekas iepriekš netika ziņots. Tā vien likās, ka te rīkojās kāda šaura krievu grupiņa pilnīgi uz savu roku, cenzdamās pagastā sagrābt varu. Turklāt tas viss tika darīts bez apriņķa valdības ziņas, nepiedalījās neviens apriņķa pārstāvis. Nav zināms, ko sprieda apriņķa vadītāji, taču šīs vēlēšanas tika atzītas par spēkā neesošām. Daudzi pēc tam jutās kā aplieti ar samazgām, jo saprata, ka no „zirga pakajas” vaļā netikt.

### Iespēšanas, kopēšanas un dizaina darbi

**Pēteris Brecko**

26450 Ruether Ave, Unit 205

Santa Clarita, CA 91350

Tāl.: 818-783-4900

E-pasts:

[LandmarkPC@sbcglobal.net](mailto:LandmarkPC@sbcglobal.net)





## Baltkrievija – Latvijas kaimiņzeme, ar kuŗu der iepazīties

Aizritējušā gadsimtā Baltkrieviju dažādas varas ir ne-  
mitīgi plošījušas un šķēlušas. Otrā pasaules kara laikā  
Baltkrievija zaudēja katru trešo iedzīvotāju, to skaits līdz  
šai dienai vēl nav sasniedzis pirmskara līmeni. Daudzi  
baltkrievu bērni Latvijā kara gados nokļuva Salaspils  
koncentrācijas nometnē. Latvijas-Baltkrievijas pierobe-  
žā bieži bēguļoja badā mirstoši ļaudis ar maziem bēr-  
niem pie rokas, kuŗus pierobežas latvieši centās pabarot  
un iedot kādu apģērba gabalu.

Nabadzīga un nabagu tauta – tāds bijis diezgan neap-  
strīdams latviešu secinājums gadu desmitiem. Sākoties  
lielo rūpniecisko uzņēmumu izaugsmei, sūtņi no Padom-  
ju Latvijas uz Padomju Baltkrieviju rēgulāri brauca ver-  
vēt strādniekus, solot darbu ar labu algu un galvenais –  
dzīvokli. Rīgā dzīvokļus dabūja daudz iebraucēji no  
Baltkrievijas. Tautu draudzība tādējādi netika īstenota.  
Toreiz šie cilvēki bija vajadzīgi rūpnīcās, slimnīcās,  
jaunceltnēs, tagad viņus dēvē par Latvijas civīlokupant-  
tiem. Daudziem padomju laikos atbraukušie baltkrie-  
viem Latvija ir dzimtene jau trešajā un ceturtā paaudzē,  
daudzi pilnīgi asimilējušies latviešu vidē. Baltkrieviem  
Rīgā ir biedrība, sava skola. Mūsdienu Baltkrievija ir  
neatkarīga valsts, kas bez kavēšanās atdalījās no Padom-  
ju Savienības, lai gan iedzīvotāju sastāvs tajā ir ļoti in-  
ternacionāls. Padomju varas laikā baltkrievu valoda  
praktiski tika aizliegta. Tagad valoda atdzimusi skolās,  
baltkrievu valodā izdod grāmatās un preses izdevumus.  
Ikdienas sarunā baltkrievu un krievu valoda tiek lietota  
tikpat veikli kā Latgalē latviešu valoda un latgaļu izlok-  
sne. Padomju gados Baltkrievijā ražoja traktoros un mi-  
nerālmēslus, apstrādāja linu un kokvilnu, vēl aizvien šīs  
produkcijas pietiek pašiem, un to arī eksportē. Minska ir  
milzum plaša, sakopta un tīra pilsēta, daudziem par to ir  
pārsteigums.

Viesojoties Baltkrievijā, izdevās pavērot, kā baltkrie-  
viem klājas savā valstī, dzīvojot režīmā, kādu viņi paši  
izvēlējušies, bet ko ar milzīgu aizrautību cenšas kritizēt  
ārzemnieki, tostarp mūsmāju politiķi.

### Zeme pieder valstij

To, ka zemei ir viens saimnieks, var pamanīt pat pa-  
viršs tūrists pa autobusa logu. Un šis saimnieks ir kārtīgs  
– arī tas redzams uzreiz! Jaunais zemes likums, kas drīz  
stāsies spēkā, paredz, ka tikai 14% zemes Baltkrievijā  
nododama privātām personām, 45% apsaimnieko lauk-  
saimnieciski, 41% ir meži, ūdeņi un zeme valsts aizsar-  
dzības pārvaldē. Jaunais likums skaidri un gaiši cen-  
trēts, lai nebūtu iespēju ar zemi spekulēt. Par vietējiem  
miljonāriem šajā zemē neko nesaklausījām, toties ik uz  
soļa tika stāstīts par sociālajām garantijām, kādas bauda  
mazie un lielie pilsoņi, pensionāri vispār uzskatāmi par

privilģēto šķiru. Jā, Baltkrievija ir izvēlējusies šādu sa-  
vas attīstības ceļu – tautai, šķiet, ir svarīgi, lai zeme būtu  
apkopta, vietējais tirgus aizsargāts un par pabērniem kļu-  
tu tikai tie, kuŗi paši ir nelabojami slaisti un dzērāji.

Vienkārša formula? Jā, tajā nav paredzēta vieta jaunba-  
gātņiekiem kā šķirai. Un tas tracina tos apkārtējo valstu  
kaimiņus, kuŗiem demokrātija, pirmkārt, šķiet neierobe-  
žota mazāk veiklo līdzcilvēku apkrāpšana. Baltkrievijas  
prezidents Aleksandrs Lukašenko, ko respektē visa tau-  
ta, „īsteni demokrātisko” kaimiņu mutēs patiesībā ir kā  
medusmaize, jo viņam taču var pārņemt visu ko, pirm-  
kārt, demokrātijas apkaršanu.

### Kur pazūd sievišķība?

Vai Baltkrievijā trūkst uzņēmīgu cilvēku? Nebūt ne.  
Pirmkārt, to pierāda to sieviešu dzīves stāsti, ar kuŗām ti-  
kāmies piecu valstu seminārā, ko rīkoja baltkrievu part-  
neŗes, bet apmaksāja zviedru kollēģes. Tajā piedalījās arī  
uzņēmīgas sievietes no Lietuvas un Krievijas; Latvijā  
ceļanaudu uz semināru, uzvarot projektu konkursā, iegu-  
va sieviešu resursu centrs „Marta” ar tās darbinieci Ditu  
Lāci priekšgalā. Pirms Larisu Čerepanovu ieraudzījām,  
dzirdējām sajūsmas pilnus stāstus par Sieviešu institūta  
dibinātāju, rektori un īpašnieci. Larisa Čerepanova ne-  
slēpj savas biografijas faktus – padomju varas gados viņa  
bija veiksmīga partijas darbiniece. Padomju Savienī-  
bai sabrūkot, Larisa, tāpat kā daudzi citi, palika bez dar-  
ba. Larisa pavisam jauniņa bija kļuvusi par māmiņu un  
42 gadu vecumā vecmāmiņu, mājās sēdēt viņai nenāca  
ne prātā. Piespiedu dīkstāves laikā L. Čerepanovai bei-  
dzot bija iespēja pavērot pasauli sev apkārt: droši vien  
ne tikai viņa pamanīja, ka Baltkrievijā meitenes kļūst  
arvien nesievišķīgākas. Taču Larisa par galveno vaini-  
nieku nebūt nesaskatīja padomju iekārtu, brīvajos Rietu-



Larisa Čerepanova stāsta, kā tapis Sieviešu institūts

mos puīši un meitenes jau sen līdzinās kādam nenosakāmam dzimumam!

Baltkrievu sievietēm juku laikos Larisa rīkoja kursus, kuŗos mācīja nevis „taisīt” naudu (viņa pati pamēģināja un tagad atzīst, ka varēja kļūt turīga, taču tas būtu bijis pret dabiski viņas būtībai), bet būt sievišķīgām, rūpēties par savu fizisko un garīgo veselību, censties, lai izskatās skaistas un sakoptas, pat ja maciņš pustukšs. Uz pirmajiem izsludinātajiem kursiem atnāca sieviete, kas Larisas iedvesmīgo runu bija dzirdējusi pa radio un atzinās, ka krājus naudu jauniem zābakiem, bet nolēmusi neželot ietaupījumus un pieteikties. Kursi tika rīkoti deviņas reizes, un tad Larisa secināja – ar kursiem vien visai Baltkrievijai nepalīdzēsi! Jāveido Sieviešu institūts. Nekas tāds nevienam citam nebija ienācis prātā. Larisa Čerepanova atrada pamestu bērnu dārzu (tagad, kad telpas izremontētas un iekārtotas, īre par to, protams, jāmaksā), sapulcināja mācībspēkus (ceturtdaļa ir vīriešu), kuŗu mērķis nebija saņemt lielas algas, bet īstenot ideju: meitenes jāaudzina un jāizglīto citādāk nekā puīši. Pašlaik institūtā ENVILA (nosaukums veidots no trim zīmīgiem vārdiem Nadežda, Vera, Ļubov – Ticība, Cerība, Mīlestība) studē ap 1000 absolvenšu, mācās tikpat, turklāt lielākā daļa zinību apgūst neklātienē. Vislielākās priekšrocības ir jaunajām māmiņām. Rektore īpaši sirsnīgi stāsta par absolventi, kuŗai, iestājoties augstskolā, bija divi bērniņi, bet pabeidzot jau četri, turklāt viņa mācījusies dienas nodaļā!

Rietumu demokrātijas un Eiropas sieviešu kustības pirmrindnieces – zviedru kollēģes – semināra beigās atzina, ka baltkrievietēm palīdzot ar prieku, jo viņas ārzemniekiem neprasot naudu, bet gan idejas! Ideju tiešām šajās trijās dienās netrūka, turklāt semināra mugurkauls bija veidots tā, lai sievietes no Krievijas, Baltkrievijas, Latvijas, Lietuvas un Zviedrijas mājās brauktu ar apzināti izveidotiem sakariem, kuŗi varētu viņām palīdzēt mazajā uzņēmējdarbībā, arī sadzīvē.

### Ko viņš tur māžojas?

Otrs cilvēks, par ko gribas pastāstīt, ir Eduards Vojtechovičs no mazas sādžas Minskas apgabalā. Šo vietu sauc Komarova, tātad odu bagāts, purvainas apvidus. Eduardu pēc studijām nosūtīja uz viņa dzimto pusi par profesionāli tehniskās skolas direktoru. Puisis centās, viņa darbu atzinīgi novērtēja. Sākās *perestroika*, un, ārzemēs pabijis, viņš domāja: arī mēs savā Baltkrievijas sādžā taču varam dzīvot kā vācieši mazpilsētiņā! Jaunais vīrietis nenobijās nedz pats no savām domām, nedz no sādžinieku smiekliem – tie puīsi, kas te uzaudzis, droši vien aizskāra visvairāk. Eduards nepadevās, sāka rakstīt projektus, atjaunot muižas parka teritoriju un ēkas, vietējai kafejnīcai pasūtīnāja un izgatavoja vitrāžas, kuŗas

ieraugot, ekskursantus no Ķelnes pārņēma skaudība. Par vētrainu saimniecisko darbību profesionālās skolas direktoru no amata atcēla, bet idejas turpināja dzimt viņa galvā: izveidojis sabiedrisko organizāciju sādžas attīstībai, Eduards dabūja gatavu daudz ko neticamu: vietējo elektrostaciju, saules baterijas, atrisinot pašu sāpīgāko – ekonomiskās apkures problēmu. Eduards kopā ar domubiedriem spēris pirmos soļus lauku tūrismā attīstībā, atkal sagādājot iemeslu par sevi pasmieties: „Kam tas vajadzīgs, ja visā Baltkrievijā sekmīgi darbojas arodbiedrību uzturētas sanatorijas, kuŗas par ārstēšanos cilvēkam jāmaksā tikai 10%?”

Arī Eduarda mērķis nav tapt bagātam, bet viņa galvenais dzinulis – lai ciema jaunieši, tostarp paša dēli ne-meklētu laimi Minskā vai citās lielpilsētās, bet ar prieku dzīvotu laukos, baudītu svaigu gaisu, ēstu ekoloģiski tīrus produktus, viņiem būtu visas iespējas sazināties ar pasauli un arī paceļot pa pasauli par godīgi nopelnītu naudu. Vecākais dēls jau nostājies uz savām kājām, viņš ir vietējās maiznīcas vadītājs. Ar viņa cepto maizi un



**Eduards Vojtechovičs rāda mazu elektrostaciju, ko darbina pavisam niecīgs ūdens daudzums; tā darbojas tikai sešas stundas diennaktī, bet nodrošina ciema ielu un plaša parka apgaismojumu**



picām mīlojamies ne tikai semināra laikā, bet paņēmām līdzī ciemkukulim.

### Divas bibliotēkāres un viens lasītājs

Mājupceļā apstājāmie Pastavos iepirkties. Cukurs un konfektes šeit lētākas, arī daudzas citas preces, tostarp bērnu rotaļlietas. Pilsētiņā pamanījām vismaz divas bibliotēkas. Nenocietāmie un vērām vienas durvis. Tur pašlaik, kā jau nedēļas nogalē, valdīja liels klusums. Taču gājieni nebija veltīgs – lasītavā pirms došanās mājup kājas pūtināja viena ļoti čakla apmeklētāja, pensionāre. Viņa bija atnesusi veselu klēpi izlasītās grāmatas, vismaz desmit, un gandrīz tikpat daudz paņēmusi lasīšanai. Pārmijot dažus teikumus, uzzinājām, ka viņas brālēns un citi radi dzīvo Latvijā, netālu no Siguldas! Arī citi mūsu grupas biedri nemitīgi satika cilvēkus, kuriem bijusi saikne ar Latviju. Protams, vīzu nepieciešamība cilvēku pārvietošanos krietni ierobežojusi.

Mūs krietni izsmēdināja viesnīcas „Planēta” šveicars. Pēc iepazīšanās viņš lepni teica, ka Rīgā jaunībā bijis vairākkārt. Atļāvāmie pajautāt, vai tiešām šajā viesnīcā nakšņojis pat Bils Klintoni. Kārtīgs darbinieks būdams, šveicars par augsto viesu privāto dzīvi nerunāja, bet jau otrā rītā pie lifta viņš smaidīdams pačukstēja: istaba 1201. Šis cipars būtu ātri vien aizmirsies, ja vien laimīgā kārtā nesakristu ar Rīgas dibināšanas gadu! *VIP* apartamentus mums laipni izrādīja, vienīgi lūdza nefotografēt.

Cerams, ka Minska atmiņā būs palikusi ne tikai Bilam Klintonam, jo tā ir pilsēta, ko grūti sajaukt ar kādu citu. Minskai ir pašai sava – Minskas seja, ko neizķēmo nesakopti kvartāli, apdrupušas fasādes vai murgaini graffiti. Minsku ir vērts redzēt, lai saprastu, kā kaimiņiem – baltkrieviem – klājas.

Anita Mēllupe



Atjaunotā Komarovas muiža

## ASV 1909. gadā, pirms 100 gadiem

Cilvēku caurmēra mūža ilgums bija 47 gadi.

Tikai 14% māju bija vanna un tikai 8% – tālrunis.

Bija tikai 8000 automašīnu un 144 jūdžu bruģēta ceļā; maksimālais braukšanas ātrums lielākā daļā pilsētu bija 10 jūdžu stundā.

Augstākā celtnē pasaulē bija Eifeļa tornis.

Caurmēra alga 1909. gadā bija 22 centi stundā; strādnieks gadā nopelnīja 200-400 dolaru, rēķinvedis – 2000 dolaru, zobārsts – 2500 dolaru, veterinārāsts 1500-4000 dolaru, inženieris apmēram – 5000 dolaru gadā.

Vairāk nekā 95% dzemdību notika mājās.

90% ārstu nebija kolledžas izglītības, viņi bija mācījušies medicīnas skolās, no kuņģam daudzas prese un valdība uzskatīja par zema līmeņa skolām.

Cukurs maksāja četrus centus mārciņā, ducis olu – 14 centu, mārciņa kafija – 15 centu.

Lielākā daļa sieviešu matus mazgāja tikai reizi mēnesī, lietojot boraku vai olu dzeltenumu.

Kanadā bija izdots likums, ka nabadzīgi cilvēku nedrīkst valstī iebraukt.

Pieci galvenie nāves iemesli bija: pneimonija un gripa, tuberkuloze, caureja, sirds slimības, trieka.

Amerikas karogam bija 45 zvaigznes.

Lasvegās, Nevadā bija tikai 30 iedzīvotāju!

Vēl nebija uzgudrotas krustvārdu mīklas un saliekamās bildītes, alu nepārdeva kārbās.

Nebija ne Mātes, ne Tēva dienas.

No 10 pieaugušiem cilvēkiem trīs neprata ne lasīt, ne rakstīt.

Tikai 6% amerikāņu bija beiguši vidusskolu.

Jebkuņģā aptiekā varēja nopirkt marihuanu un heroīnu. Farmaceiti apgalvoja, ka heroīns iztīra organismu, rada dzīvesprieku, rēgulē vēdera izeju un vispār ir lielisks līdzeklis veselības uzlabošanai.

18% mājāsaimniecībās bija vismaz viens pilna laika kalps vai palīgs.

Visā Amerikā bija tikai 230 reģistrētu slepkavību.

Visu augšā minēto bez pārrakstīšanas elektroniski iespējams nosūtīt neskaitāmiem cilvēkiem visā pasaulē pāris sekunžu laikā!

Vai maz iespējams iztēloties, kā būs pēc nākamajiem 100 gadiem?

Latvijā iznākušās grāmatas var iegādāties

tīmekļa grāmatnīcā: [www.kukii.lv](http://www.kukii.lv)

Jāņa Rozes grāmatnīcā: [www.jr.lv](http://www.jr.lv)

Valtera un Rapas apgādā: [www.valtersunrapa.lv](http://www.valtersunrapa.lv)

SIA „Latvijas grāmata”: [lgramata@lgramata.lv](mailto:lgramata@lgramata.lv)

## Par mūsu valodu

### Par valodas attīstību

Runājot par „valodas attīstību”, der padomāt, par ko īsti tiek runāts. Rodoties jaunām lietām, jauniem priekšmetiem un darbarīkiem un citiem jauniem jēdzieniem, dzīvā runātā valodā rodas jauni vārdi. Latviešu valodā vārdus darināt ir viegli, jo to atļauj latviešu valodas struktūra un gramatisko formu bagātība, patskaņu mijas, līdzskaņu pārveidošanās un citi vārddarināšanas līdzekļi. Šai ziņā latviešu valoda tiešām ir pārāka par angļu valodu, kam tādu iespēju nav, un vārdi jāaizņemas no citām valodām.

Cik mūsu valoda lokana un formām bagāta, rāda, piem., vārds *vest*, kam radi daudzās senās valodās. Sākmnozīme vārdam *vest* bijusi *precēt*, vēlāk tas sazarojies daudzu nozīmju vārdos: *vest, vedējs, vezums, vediens, vedums, vedekla, atvest, aizvest, pārvest, pavest, pavediens, pavadonis, pavedējs, ievest, novest, pievest, pievedums, vadāt, vadīt, vads, novads, pievads, vadonis, vadātājs, vazāt, pavaza, vazaņķis, pavadīt, pavadītājs, vizināt* un tā tālāk. Cits piemērs – vārds *celt*, kam arī rada vārdi daudzās valodās. No vārda *celt* radušies vārdi *kalns, cilāt, pacilāts, cildināt, cēls, celsme, cēlums, pacēlums, cilnis, izcilnis, cinis, izcils, izcilnieks, necils, celtnē, celtnis, celtnieks, celtniecība, celtuve, pārcēlējs, pacelt, uzcelt, nocelt, aizcelt, piecelt, apcelt, cinītis, kalniņš, pakalniņš, pakalns, piekalne, kalnieks, uzkalns*. Tā bija vēsturiski izveidojusies latviska latviešu valodas attītība. No kādiem 50 te minētiem vārdiem daži, piem., *celtnieks, izcilnieks, pievads* ir pavisam jauni darinājumi.

Gandrīz no katra latviešu vārda var atvasināt citus jaunus, ja vajadzīgs, laikmetīgus vārdus. Tas liecina, ka latviešu valoda joprojām ir dzīva, latviski attīstīties spējīga, izmantojot pašas valodas paraugus un valodā izveidojušos likumus. Latviski atvasinātiem un radītiem vārdiem, salīdzinot ar patapinājumiem no citām valodām, ir priekšrocība, ka tie ir pašsaprotami – vārda nozīme nav jāmeklē vārdnīcās.

19. gadsimtā, kad latviešiem bija zudusi pašcieņa un pašapziņa un radusies mazvērtība, smalkāka un daiļāka sāka likties svešnieku runātā valoda. Smalki bija to atdarināt. Radās cits valodas attīstības veids – patapināšanas. Pat ikdienas runā sāka lietot vārdus *ķēķis, širce, deķis, ausguss, porūzis, antkambaris, šūplāde, šmorēt, klemņeris, beķeris, melderis, beķereja, bode, smiņķis, smiņķēt, šmucīgs, fīfīgs, feins, smeķēt, miskaste, šaufele, šķipele, truba, pindzele, mālēt, mālderis, bilde, ķemertiņš, kastrolis, duršlags, trekteris, gaspaža, galošas, šlauka, trepes, zapte, rundštiks* un vēl simtiem citu līdzīgu. Sākot ar atmodas laikmetu, tauta no tiem sāka atbrīvoties.

Skolotie latvieši, valodu pratēji aicināja atbrīvot valodu no svešām grabažām. Pirmajā Latvijas neatkarības posmā bija izveidojusies latviskas latviešu literārās valodas kultūra. Skolās mācīja un iemācīja koptu latvisku literāru valodu.

Stāvoklis mainījās padomju okupācijas laikā. Bija jāceļ internacionāls komūnisms, kur „bagātā krievu valoda” būtu galvenais komūnikācijas līdzeklis. Latviskas latviešu valodas kopšana kļuva par „buržuāzisko nacionālismu”, pret ko bija jācīnās. Tika veicināta internacionālismu lietošana, jo tie valodu nebagātināja. Ar katru jaunu no krievu valodas patapinātu svešvārdu latviešu valoda kļuva par vienu latvisku vārdu nabagāka.

Cīņas radītā inerce bijusi tik spēcīga, ka cīņa pret buržuāzisko nacionālismu vēl joprojām turpinās – pat emigrācijā.

**Rūdolfs Hofmanis**

„Negods nav kaut ko nezināt. Negods ir nevēlēšanās zināt”.

„Ne viss ir jāiemācās, bet gan jāzina, kur paskatīties, kad vajadzīgs zināt”.

**Jānis Endzelīns**



**Žurnālista Jukas Riskaki zīmējums**

**Tulkošanas birojs POLYGLOT**  
**Kr. Barona iela 37, Rīga**  
**kabatas tālr.: (+371) 26811141**  
**tālr.: (+371) 67272530 fakss: (+371) 67272530**  
**e-pasts [info@polyglot.lv](mailto:info@polyglot.lv)**  
**[www.polyglot.lv](http://www.polyglot.lv)**

**Mērenas cenas, 3-6 lati par lappusi, augsta kvalitāte**

**Tulkojumu birojs: [www.Filologi.lv](http://www.Filologi.lv)**





**Galerija *Baltic Crossroads***

3929 Fountain Ave,  
Los Angeles, CA 90029

Tālr.: 323-664-6216; 818-653-9961

Atvērta katru dienu, izņemot pirmdienas



Piedāvāju gatavot cienastu un klāt galdus kāzās, piemiņas dienās, jubilejās; var pasūtīt pīragus ar speķi vai kāpostiem jebkurā laikā un jebkuram sarīkojumam; par cenu sazināties, zvanot

Pegijai, tālr.: 310-908-6993

10405 Irene St. # 304

Los Angeles, CA 90034

e-pasts: [pegijat@inbox.lv](mailto:pegijat@inbox.lv)

vai: [pegijakalninataube@yahoo.com](mailto:pegijakalninataube@yahoo.com)



**KURSAS VASARAS VIDUSSKOLA**

[www.kursa.org](http://www.kursa.org)

Vašingtonas pavalsts meža ielokā gaida jauniešus no 4. jūlija līdz 7. augustam – mācības latviskā vidē, sporta un vakara nodarbības, rokdarbi un ekskursijas sagādās vienreizēju piedzīvojumu! Sveiks, sveiks, sveiks Kursā!

Visus, kuriem ir interese, lūdzu rakstīt vai zvanīt prāv. Dāvim Kaņepam:

tālr.: 310-621-9572

e-pasts: [davis\\_kaneps@verizon.net](mailto:davis_kaneps@verizon.net)

vai: 611 Pruitt Drive

Redondo Beach, CA 90278

**Jauna programma latviesu valodas apguvei tīmeklī:**

[www.latvianusa.com/content/view/509/1/](http://www.latvianusa.com/content/view/509/1/)

Angļu valodu var mācīties bez maksas:

[www.USALearns.org](http://www.USALearns.org)

Informācija: John Fleischman,

tālr.: 916-228-2582

e-pasts: [jfleischman@scoe.net](mailto:jfleischman@scoe.net)

**CALL TO ARTISTS**

Now accepting submissions for small works group show

**MAY 2010 & JUNE 2010**

promotion deadline: March 31st 2010

may entry deadline: April 15th 2010

june entry deadline: May 15th 2010

NORBERTELLEN  
GALLERY

216 W. 6th St., Los Angeles 90014; Phone: 213-662-5041; E-mail: [email@norbertellengallery.com](mailto:email@norbertellengallery.com)

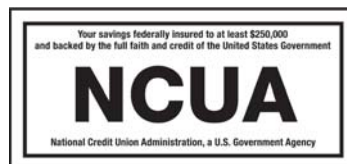
# Celebrating 40 years of service !



- Established in 1969; Assets over \$61 million
- 5 Star rating from Bauer Financial
- Savings, Checking and IRA accounts; ATM cards
- Personal, Auto, Real Estate, and Business Loans
- US and Worldwide wire transfers
- Share Certificates – 6, 12, 18, 24, and 36 months
- Social Security, Payroll and other Direct Deposits

Hours: Monday – Friday 9 a.m. to 5 p.m.  
Saturday 9 a.m. to 1 p.m.

2806 Santa Monica Blvd.  
Santa Monica, CA 90404  
Phone: 310-828-7095  
Fax: 310-828-0891  
[www.clcu.org](http://www.clcu.org)



California Lithuanian  
Credit Union is an



**NEKUSTAMĀ ĪPAŠU-**  
**MA PIRKŠANA, PĀRDO-**  
**ŠANA UN IZIRĒŠANA;**  
PALĪDZĪBA, MAINOT DZĪVESVIE-  
TU AMERIKĀ VAI PĀRCEĻOTIES  
UZ LATVIJU; BEZMAKSAS KON-  
SULTĀCIJAS: MĀJAS VĒRTĪBAS  
NOTEIKŠANA DAŽU STUNDU LAI-  
KĀ; MĀJAS SAGATAVOŠANA PĀRDOŠANAI; TIR-  
GUS TENDENČU ANALIZE; KVALIFIKĀCIJA AIZ-  
ŅĒMUMIEM MĀJU PIRKŠANAI, PĀRFINANCĒŠA-  
NA, U. C. **IKVIENU LAIPNI KONSULTĒS UN PALĪ-**  
**DZĒS NOKĀRTOT DARĪJUMU NEKUSTAMO ĪPA-**  
**SUMU EKSPERTS: MĀRTIŅŠ LEIKARTS**  
tālr.: 310-717-7577 ; e-pasts: [martin@shorewood.com](mailto:martin@shorewood.com)

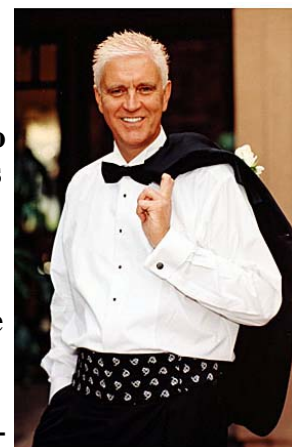


Fotografe Gunta Šķēle-Lujāne  
piedāvā iemūžināt kāzas,  
kristības, iesvētības un citus  
svinīgus gadījumus.  
5150 Yarmouth Ave, Apt. 310  
Encino, CA 91316  
Kabatas tālr.: 818-442-4127  
E-pasts: [guntaa@gmail.com](mailto:guntaa@gmail.com)



<http://picasweb.google.com/guntaa>

As Medical Director of Orange  
County Plastic Surgery, Juris  
Bunkis, M.D., F. A.C.S. brings  
30 years of surgical expertise to  
our communities. Dr. Bunkis is  
a Harvard trained, Board Cer-  
tified Plastic Surgeon and  
Member of numerous prestigi-  
ous organizations including the  
American Society of Aesthetic  
Plastic Surgeons, The Interna-  
tional Society of Aesthetic Plas-  
tic Surgery, the American  
Society of Plastic Surgeons and the California  
Society of Plastic Surgeons. Dr. Bunkis, a former  
faculty member at the University of California, San  
Francisco, has published more than 40 scientific  
publications, abstracts and book reviews, and 17 bo-  
ok chapters in plastic surgery text books. Dr. Bun-  
kis will be regularly featured in this Cosmetic  
Surgery, Ask the Doctor Q&A column. Please call  
Dr. Bunkis at 949-888-9700, or email your questions  
to [bunkis@ocps.com](mailto:bunkis@ocps.com) 30212 Tomas Suite,  
275 Rancho Santa Margarita, CA 92688





## Mums zudušie

**Lūcija Šmite**

**1912. g. 5. XI – 2009. g. 17. XII**



Lūcijai Šmitei (dzim. Liedeskalniņa) šūpulis kārts Dzelzavā. Kara vētras viņu izdzina no dzimtenes, un Šmitu ģimene nokļuva Vācijā, kur dzīvoja bēgļu (DP) nometnēs, no kurienes izceļoja uz Montānas laukiem. No Montānas 1954. gadā viņi pārcēlās uz Dienvidkaliforniju un aktīvi iesaistījās latviešu sabiedriskajā dzīvē.

Lūcijas dzīvesbiedrs Reinholds Šmits šīs zemes gaitas beidza 1967. gadā. Latviešu nama celtniecības darbiem Sākoties, Lūcija Šmite aktīvi darbojās latviešu nama pārvaldē. Ilga Jankovska, kas pati nenogurstoši darbojusies latviešu organizācijās, reiz stāstīja, kā viņas abas ar Lūciju Šmiti kundzi skraidījušas pa veikaliem, lai atrastu vienādus, ne visai dārgus nažus un dakšiņas mūsu jaunajam latviešu namam, kad vajadzību bija daudz, bet naudas maz. Vēlāk L. Šmite latviešu kreditsabiedrībā turpināja darbu, ko bija iesācis viņas nelaiķis vīrs. Darbīgs bija arī dēls Mārtiņš, kas aizgāja aizsaulē pirms diviem gadiem.

Visu mūžu L. Šmite smagi strādāja un gādāja par ģimeni un pensionējās tikai, kad bija pārsniegusi 80 gadu vecumu. Viņas meita Ilze atceras māti kā „atbrīvoto sievieti”, kas centās un cīnījās, lai panāktu iecerēto un būtu sekmīga. Lūcija Šmite uzskatīja, ka sievietes var paveikt visu tikpat labi kā vīrieši, ja ne pat labāk.

Viņa bija dedzīga republikāņu partijas atbalstītāja, kā arī ziedoja Amerikas veterānu dažādām citām organizācijām, kuŗām bija vajadzīga palīdzība. Un, protams, viņa atbalstīja latviskos mērķus.

Lūcijai patika ceļot, un viņas ceļojumi vienmēr bija ļoti izplānoti. Viņa apceļoja Eiropu, Dienvidameriku, Dienvidaustrumāziju, Ķīnu un Havaju salas. Viņa viesojās arī Latvijā, kur satika daudz draugu un attālāku radnieku. L. Šmiti pārsteidza un aizgrāba Amerikas plašums un varenie dabasskati. Viņa mīlēja dabu un visvairāk ziedus.

Mūža beidzamos gados viņa dzīvoja savā mājā Losandželosā. Spēkiem zūdot, viņa aizvien vēl bija pārliecināta, ka var pati tikt ar visu galā un negribēja nekādas palīdzības, taču, kad vairs nespēja sev pagatavot ēdienu un citādi trūka spēka, viņas bērni Ilze un Mārtiņš stingri noteica, ka sameklēs cilvēku, kas palīdz.

Lūcija Šmite aizvēra acis uz mūžu 97 gadu vecumā Losandželosā. Prāvests Dāvis Kaņeps aizgājēju izvadīja 2010. gada 4. janvārī no Holivudas kalnu meža kapu (Forest Lawn) *Old North Church*. Ērģeles spēlēja Nora Mičule. Bērinieki kapličā dziedāja „Pie rokas ņem un vadi” un „Tuvāk pie Dieva kļūt” latviešu un angļu valodā. Atvadu vārdus teica Talavijas pārstāvis Jānis Braukis un Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. draudzes pārstāve Omula Pence. No Daugavas Vanagu apvienības bija skaisti sarkanbalti ziedi, un Aivars Jerumanis teica atvadvārdus, pārstāvot nama pārvaldi un DV apvienību.





Atvadu vārdus teica bij. Latviešu kredītsabiedrības pārstāve Ilga Jankovska. Bērēs piedalījās L. Šmites meita Ilze un viņas divi dēli un meita. Ilze nolasīja mātei velītus sirsnīgus vārdus, runāja ar viens no mazdēliem.

No kapličas baznīciņas bērinieki devās uz kapa vietu. Aizgājēja tika guldīta blakus vīram Reinholdam. Bērinieki pie kapa nodziedāja „Augšā aiz zvaigznēm”.

Latviešu baznīcas apakšstāva zālē notika piemiņas mielasts, to gatavoja Pegija Taube.

Sēro meita Ilze Reese ar vīru Ernstu, trīs mazbērni ar mūža draugiem un septiņi mazmazbērni, kā arī tautieši, kas atceras Lūcijas šmites darbīgās rokas šeit Dienvidkalifornijā.

**H. Hofmane**

## **LELBAŠ DRAUDŽU DIENAS no 2. līdz 6. septembrim Rietumkrasta izglītības centrā – Kursā**

**...no visas savas sirds  
...ar visu savu spēku  
...ar visu savu prātu  
(Ik 1022)**

**Garīgums – visam cilvēkam  
Sirsnīgi aicinām!**



Draudžu dienu galvenais lektors –

Rīgas Lutera draudzes un Gaŗkalnes draudzes mācītājs **Indulis Pelčs**.

Māc. I. Pelčs dzimis 1979. gadā, beidzis LU Teoloģijas fakultāti ar bakalaura gradu; 2001. gadā beidzis Lutera akadēmiju un 2007. gadā LU ieguvis maģistra gradu teoloģijā; ordinēts 2001. gadā. Patlaban I. Pelčs ir mācībspēks Lutera akadēmijā un Latvijas Mūzikas akadēmijā, kur lasa lekcijas par teoloģiju.

I. Pelčs piedalījies un lasījis lekcijas arī vairākās mācītāju konferencēs un draudžu sarīkojumos.

Garīgumu sirdij rosinās dziesmas un sadraudzība, kā arī Kursas skaistā daba un mīlīgais meža dievnams, kur notiks svētbrīži, lekcijas, dievkalpojumi, dziedāšana, Dieva slavēšana, nodošanās pārdomām; garīgumu ķermenim – sakrālās dejas, keramika, iešana pa labirintu (māc. K. Žola vadībā).

Būs pārrunas jauniešiem (mazās grupās) un jaunām ģimenēm; atsevišķas nodarbības bērniem.

**Garīgums visām paaudzēm!**

Sīkāku informāciju var uzzināt, zvanot vai rakstot māc. Dairai Cilnei,  
tālr.: 206-674-9600, e-pasts: [cilnis@earthlink.com](mailto:cilnis@earthlink.com)



# Draudzes Ziņas

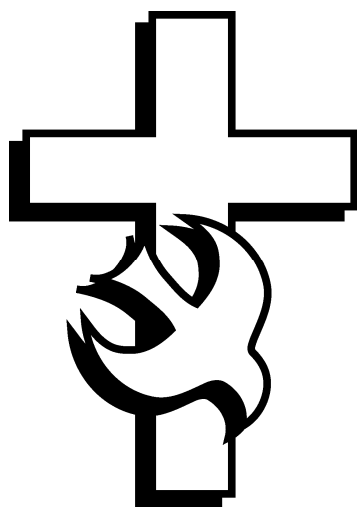


## **DRAUDZES AMATPERSONAS**

<b>Draudzes māc. Dāvis Kaņeps: 611 Pruitt Drive, Redondo Beach, CA 90278</b>	<b>310-621-9572</b>
<b>Draudzes priekšnieka vieta ir vakanta</b>	
<b>Kasiere Tamāra Rūse: 31 Laguna Woods Dr., Laguna Niguel, CA 92677</b>	<b>949-443-2150</b>
<b>Sekretāre Daina Ābele: 2908-B Camino Capistrano, San Clemente, CA 92672</b>	<b>949-443-5170</b>
<b>Dāmu kom. priekšniece Liene Linde: 29 Sunset Ave., #1, Venice, CA 90291</b>	<b>310-396-5244</b>
<b>Dāmu kom. kasiere Viola Lāce: 2890 Tiffany Lane, Simi Valley, CA 93063</b>	<b>805-522-0185</b>

**DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES IZDEVUMS**

## Draudzes dzīves kalendārs maijā un jūnijā



**2. maijā** plkst. 11.00 dievkalpojums – *Cantate*;  
aizlūgsim par *Bostonas Trimdas draudzi* (māc. *Jogita Mingina*)  
un par *Viesītes draudzi* (māc. *Alvis Āboliņš*)

**9. maijā** plkst. 11.00 Ģimenes dienas dievkalpojums ar dievgaldu  
– *Rogate*; aizlūgsim par *Beļģijas draudzi* (prāv. *Klāvs Bērziņš*)  
un par *Vietalvas Vissvētākās Jaunavas Marijas draudzi*  
(palīgmāc. *Jānis Alsiņš*)

**16. maijā** plkst. 11.00 dievkalpojums – *Exaudi* svētdiena;  
sīzlūgsim par *Bekhofas draudzi* (diak. *Laima Urdze*)  
un par *Vijciema draudzi* (māc. *Raitis Jākobsons*)

**23. maijā** plkst. 11. dievkalpojums ar dievgaldu – *Vasarsvētki*;  
aizlūgsim par *Austrumanglijas draudzi* (māc. *Viesturs Vāvere*)  
un par *Viļakas draudzi* (māc. *Mārtiņš Vaickovskis*)

**30. maijā** plkst. 11.00 iesvētes dievk. ar dievgaldu – *Trīsvienības svētku svētdiena*;  
aizlūgsim par *Augsburgas draudzi* un par *Viļānu draudzi* (māc. *Reinis Kulbergs*)

**6. jūnijā** plkst. 11.00 dievkalpojums;  
aizlūgsim par *Argentīnas latviešu Augšāmcelšanās draudzi* (māc. *David J. Calvo*)  
un par *Virnavas draudzi* (māc. *Jānis Tālums*)

**13. jūnijā** plkst. 11.00 1941. gada 14. jūnijā aizvesto piemiņas dievkalpojums  
ar dievgaldu kopā ar igauņu draudzi;  
aizlūgsim par *Apvienotās Londonas latviešu un Miera draudzi* (māc. *Elīza Zikmane*)  
un par *Zalves draudzi* (māc. *Aldis Pavlovičs*)

\*\*\*

Tu dzīvais avots neizsmelams, Tu liesmu jūra varenā,  
Tu Svētais Gars, kas augsti teicams, Nāc mājot dvēšles dziļumā.

*Johann Ludwig Ficker, tulk. Roberts Bērziņš*

### Dievkalpojumu statistika

Datums	Dalībnieki	Dievgaldnieki	Kollekte	Skolas saime	Caurmēra devums	Piezīmes
14. marts	22	17	\$220.00		\$10.00	Lidijas Marie Flaubert kristības
21. marts	38		\$535.00		\$14.08	
28. marts	38	33	\$430.00		\$11.32	Pūpolsvētdiena
2. aprīlis	26	24	\$306.00		\$11.77	Lielā piektdiena
4. aprīlis	170		\$1500.00		\$8.82	Lieldienas



## Mātes dienas

Tad Jēzus, ieraudzījis savu māti un viņai līdzās mācekli stāvam, ko viņš mīlēja, saka mātei: „Sieva, redzi, tavš dēls!” Pēc tam viņš saka māceklim: „Redzi, tava māte!” No tā brīža mācekļi viņu ņēma pie sevis.

*Jāņa ev. 19,26-27*

Kristīnes Dinas Bitēnas dzejoli „Māte” ir šādas rindas:

*Kopš tu esi šai pasaulē nācis,  
Nedziestošs gaišums pār tevi mirdz –  
Mūžam gaidošās Mātes Acis,  
Mūžam mīlošā Mātes Sirds.*

Pilsētā ir bulvāri, nami, stadioni, koncertzāles, baznīcas, tempļi, skolas, valdības iestādes, slimnīcas, veikali, parki, strūklakas, tramvaji, pazemes vilcieni, automobiļi, troksnis, gājēju pārejas, šķērsielas, mazas alejas, ceļu mezgli, tvaiki, skursteņi un kvēpi. Taču pilsēta nav nekas, ja tajā nav cilvēku.

Baznīcā ir altāris, kancele, sveces, soli, ērģeles, dziesmu grāmatas, krusts, ziedi, ziedojumu šķīvji, svētbildes, logi, sliekšņi, grīda, griesti un jumts. Baznīca nav nekas, ja tajā nav Dieva Vārds – dzirdams un redzams; ja tajā nav cilvēku, kuŗi atzinuši Jēzu Kristu par Dieva Dēlu – Dieva sūtīto Pestītāju.

Māte – bet kas ir māte?

Jānis Jaunsudrabiņš raksta: „Kad mana māte kļuva astoņdesmit gadus veca, mēs sarīkojām mazus svētkus. Un tad es pirmo reizi ieraudzīju, cik skaisti izskatās, kad gaŗā goda galda galā sēd tava māte. Man šķita, it kā es skatītu ziedošu mežābeli gatves galā, debesu zilumā. Līdz ar to es atzinu, ka vārds „māte” liekams tūlīt aiz Dieva, tik liels ir tā saturs”.

Bērnā piedzimstot, starp māti un bērnu rodas nesaraujama saite. Māte uzņemas visas rūpes un atbildību par jaundzimušo, viņu vada pašreizējā mīlestība, neizmērojama drosme, nesavtīga devība un skaidrs paldoms, kas liecina par pilnības saiti, atspulgu no Dieva.

Māte ir daudz kas vairāk par fizisku būtni. Māte lēja asaras, stāvot pie krusta, kamēr viņas dēls Jēzus mira viņas acu priekšā. Viņai blakus stāvēja otrs mācekļis, kas viņu atbalstīja, lai viņa nesabruktu. Jēzus, tik tikko spēdams elpot, vēl paspēja pavēstīt, ka starp viņiem radīsies jauna, ciešāka saite, kas abus uzturēs dzīvus. Māte vēlāk pieņēma šo jaunekli un palīdzēja viņam kļūt par apustuļi.

Māte nenogurusi sēž pie slima bērna gultas, cenšas mazināt viņa drudzi vai atvieglot sāpes. Viņa atdod bērnam pēdējo kumosu, ja, ģimenei ciešot trūkumu, valda izsalkums. Māte vienmēr atceras tos, kuŗiem nav paveicies. Viņa aizstāvēs vājo pret pāridarītājiem. Viņa nostāsies starp plēsīgo zvēru un šī zvēra augstprātības

medījumu. Viņa pasniegs dzidru ūdeni izslāpušam, kas nomaldījies tuksnešī ceļā uz apsolīto zemi.

Māte ir pilsētas sirds, Baznīcas siltums. Bez viņas ir gluži tā, kā pravietis raksta: „Cik vientuļa ir kļuvusi šī pilsēta, kas citkārt bija ļaužu pilna! Tā, kas bija liela tautu starpā, ir kļuvusi it kā par atraidni, un kas bija valdniece starp pilsētām, ir kļuvusi par vergu darbu darītāju.” Raudu dz. 1,1. Tukša vientulība valda, kad mātes sirds beidz pukstēt, kad Dieva dzīvdarošais Vārds nav veldzējis zemi.

Tāpēc Baznīca novērtē mātes milzīgo lomu. Viņa ir augstā cildenā vietā kā Dieva žēlastības nesēja sabrukušai pasaulei un mūžīgs mirdzums, kas apgaismo bērna vistumšākās dienas. Māte neaizmigs, pirms bērns nebūs pārnācis mājās.

**Prāv. Dāvis Kaņeps**

### Dzimumdienas jūnijā

4. Pēteris Freimanis
5. Alma Ezerniece, Dane Purmalis
9. Alise Stern
11. Māra Rosentāle
12. Anniņa Zemjāne-Kaļiņa,  
Viktors Vaits
15. Eduards Reimanis
16. Tamāra Ozoliņa, Sigrīda Upeniece
17. Anna Tetere
18. Kārlis Kalvāns
19. Maruta Dankere, Biruta Maldute
20. Gatis Šķēle
23. Kārlis Kalējs
26. Viesturs Pētersons
27. Māra Sidler
28. Irēne Gnerlich, Silvija Kurmiņa
30. Logan McPartland, Rita Whisenand

*Sirsnīgi sveicam visus jubilārus!  
Draudzes mācītājs prāv. Dāvis Kaņeps  
un draudzes padome*

**Pieteikumus puķu novietošanai uz  
altāra pieņem Biruta Šulca;  
viņai var zvanīt, tālr.: 626-443-8464  
vai rakstīt: [birschultz@att.net](mailto:birschultz@att.net)**

**Dievnamā pie ieejas ir kalendārs, kuŗā var pierakstīties; ja puķes novietotas kāda piemiņai vai jubilejā, par ko vēlams paziņot dievkalpojumā, lūgums uzrakstīt zīmīti un iedot mācītājam!**



## Par dievnama remontiem

*Mīļš mums mūsu Dieva nams, svētu rītu staigājams, tur mums sirds top skanīga Debestēva pagalmā.*

Andrievs Niedra

Uz Lieldienu rīta dievkalpojumu ejot, baznīcēni varēja paši savām acīm ieraudzīt veiktos remontdarbus. Dievnama priekšpuse pārveidota, lieveņa grīda atjaunota, kolonnas un lukturi nomainīti. Lielais jumts pārbūvēts un tagad atbilst Kalifornijas pavalsts *Title 24* prasībām. Jumta notekas palielinātas un notekcaurules pārbūvētas. Pie ārējās sienas dievnama priekšpusē piestiprinātas drošības gaismas, kuņas iedegas, ja ir kāda kustība.

Iekšpusē vizuāli, iespējams, maz kas mainījies, bet arī ir daudz kas paveikts. Grīdas liela daļa ir stiprināta ar jaunām sijām. Gaisa vada režģis izgriezts nevis altārim blakus, bet no jauna tapis citviet, lai gaisa straume efektīgāk sildītu vai vēsinātu telpu. Uz kancelejas atjaunotā jumta novietota jauna apkures/dzesināšanas ierīce. Pilnīgi pārbūvēta arī kanceleja.

Labierīcībām blakus kancelejai atjaunotas sienas. Pārkrāsotas kancelejas, labierīcību un baznīcas ārsienas. Visredzamākās būvdarbu pārmaiņas ir kancelejas galā. Šo telpu ceram izmantot iesvētes mācībām un citām pārrunām, kā arī sēdēm, Bībeles stundām u. tml.

Dažviet zem grīdas seguma vai sienas atklājās līdz šim neredzami bojājumi. Varēja paredzēt, ka laika gaitā kokmateriāli ūdens un citu dabasapstākļu ietekmē būs cietuši, taču nevarēja precīzēt bojāto finieru un siju apjomu, kamēr neizplēsa grīdas un sienas. Labi, ka tagad zināms, cik ļoti grīdas, sienu un jumtu dēļi bija sabojājušies, jo jāuzmanās, lai nākotnē nenotiktu kas līdzīgs. Tagad dievnams ir labāk sakārtots nekā agrāk.

Draudzes padomes locekle Tamāra Rūse un būvkomitejas pārstāvis Vilis Zaķis ik dienas sazinājās ar *New Image Builders* vadītāju Manniju Kardozu (Manny Cardoza), lai noskaidrotu, kādi darbi atsevišķās projekta pakāpēs paveikti un cik katrs nākamais darbs izmaksās. Mīļš paldies viņiem par vēlēšanos veltīt savu laiku, lai viss labi izdotos!

Pirmā darbu faze ir beigusies, taču ir vēl daudz kas darāms, lai mūsu dievnams būtu labā kārtībā. Ir lepnums par jau paveikto. Paldies Dievam, ka nenobijāmies no lielajiem izdevumiem. Paveiktie darbi nav novērtējami naudā. Tie paši par sevi ir alga. Baznīca ir kļuvusi pievilcīgāka, tāpēc svarīgi darbu turpināt, lai pabeigtu visus remontus un labojumus!

Uzticoties Dieva žēlastībai, mēs varēsim iegādāties jaunas ērģeles, kā arī radīt iespēju baznīcā un tās lejas zālē vieglāk nokļūt cilvēkiem ar īpašām vajadzībām. Mēs ar prieku turēsim atvērtas baznīcas durvis Dien-

vidkalifornijas latviešu un igauņu draudzei un draudzes locekļu viesiem!

Prāvests Dāvis Kaņeps

## Māsu draudzes

Visām astoņām māsu draudzēm nosūtīju Lieldienu sveicienus ar mūsu draudzes locekļu parakstiem. Draudzes locekļi, kuŗi piedalījās vienā no sadraudzības brīžiem pēc dievkalpojuma, varēja kartītēs parakstīties.

Esam saņēmuši sveicienu no vairākām mūsu māsu draudzēm Latvijā. Zemāk izvilkami no vēstules, ko saņēmām no Viesītes draudzes. Saņemtās kartītes apskatāmas baznīcas priekštelpā pie īpašā Māsu draudžu dēļa.

Anna Ābele

2010. gada 29. martā

### Sirsnīgi sveicieni no Viesītes!

Mīļš paldies par jaukajiem apsveikumiem, mēs patiesi priecājamies, ka šī saikne, kas ir izveidojusies starp mūsu draudzēm, nav zudusi, ka jūs joprojām mūs atceraties.

Vēlos mazliet pastāstīt, kā mums šobrīd klājas. Patlaban draudzē ir 92 cilvēki. Daudzi ir devušies prom no Viesītes labākas dzīves meklējumos, vēloties tomēr saglabāt piederību Viesītes draudzei, tāpēc patiesībā uz vietas esam vēl mazāk. Palielinās arī draudzes locekļu caurmēra vecums, jo jaunieši Viesītē nepaliek, dodas uz lielpilsētām, kur var atrast darbu. Ir pagājis gads, kopš stājusies amatā jaunā draudzes padome. Kopumā gads bijis bagātīgs ar daudzām aktivitātēm.

Lielākais notikums pagājušā gadā bija Viesītes Brīvības baznīcas 70 gadu jubileja, un par godu šim notikumam noritēja lieli dievnama sakopšanas darbi.

Draudzes locekļi ierosināja izremontēt palīgtelpu un atjaunot altāra retablu. Tika iegādāts jauns altāra un biķeŗa violetais pārklājs un pagatavots jauns baltais pārklājs.

Baznīcas 70 gadu jubilejas dievkalpojumā piedalījās bīskaps Einārs Alpe, pēc dievkalpojuma notika Ingus Pēterona koncerts. Par godu jubilejai tika izdota brošūra par baznīcu.

Visa gada laikā bija daudzas aktivitātes un sarīkojumi – Bībeles studijas, svētbrīži, draudzes vakari, filmu vakari, fotogrāfiju skatīšanas vakari. Notika kārtējā draudzes ekskursija, šoreiz uz Ventspili, kur noskatījāmies teātra izrādi „Vadonis”. Pagājušā gada pavasarī notika seminārs par misiju, piedaloties māc. R. Eimanim. Devāmies arī pārgājienā pa Viesītes apkaimi.

Mēs sadarbojamies ar baptistu draudzi, un jau divas reizes – 2007. un 2009. gada vasarā notikušas divas evaņģelizācijas nometnes bērniem ar nosaukumu „Tu



gribi daudz vairāk...”, kur pirmo sastapšanos ar Dievu piedzīvojuši sešdesmit 9-15 gadu veci bērni.

Vadīt diakonijas darbu uzņēmusies Inta Barjote, un viņa ar palīgiem apmeklējusi daudzus vecčaulis mājās, iepriecinot viņus un palīdzot tiem, kuŗi dažādu iemeslu dēļ paši nav spējīgi atnākt uz baznīcu. Draudzes dzīvē vēl ir jauks notikums – izveidots liturģiskais ansamblis, ko vada mūsu ilggadējā ērģelniece Natālija Šimanauskā. Pašlaik ansamblī ir septiņi dalībnieki. Šogad ansamblis pieteicies „Cerības festivāla” lielajā kopkorī, kuŗā, domājams, būs apmēram 800 dalībnieku.

Par mūsu draudzes pēdējā gada aktīvitātēm var uzziņāt Daugavpils diecēzes mājaslapā: [http://krustpilsbaznica.lv/daugavpilsdieceze/?page\\_id=3&g2\\_itemld=133](http://krustpilsbaznica.lv/daugavpilsdieceze/?page_id=3&g2_itemld=133)

Mīļi sveicieni visiem Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. draudzes locekļiem no Viesītes draudzes!

**Viesītes ev. lut. draudzes vārdā  
draudzes priekšniece Diāna Strause**

## ZIEDOJUMI

### LIELDIENU ZIEDOJUMI

A. Ābele \$300, D. Ābele \$200, R. Ābele \$20, P. & A. Berkolds \$100, G. & R. Boršteins \$25, E. Braukis \$100, A. & I. Briška \$500, E. Carter \$20, Z. Cīrulis \$50, J. Dambītis \$500, I. Dižgalvis \$50, E. Dumpis \$25, T. & Z. Dumpis \$100, L. Gonia \$200, J. & S. Jacobson \$20, I. Jankovskis \$20, V. Ķeris \$25, V. Kerliņš \$100, G. & G. Kuškēvics \$100, J. & V. Lācis \$150, M. Lasmanis \$50, A. & A. Lejnieks \$200, P. & B. Maldutis \$30, O. Martinson \$50, Mattsonu ģimene \$50, B. Mayer \$10, M. McPartland \$50, N. Mičuls \$10, K. & S. Millers \$50, A. Murphy \$75, T. & M. Paegle \$500, V. & D. Pavlovskis \$100, O. Pencis \$100, P. & S. Purmalis \$50, K. & V. Purmalis \$30, J. & K. Riekstiņš \$50, E. Rimša \$20, T. & E. Rūsis \$200, B. & G. Schultz \$200, V. Serenas \$50, P. & V. Simsons \$25, A. & D. Švarcs \$100, A. Teteris \$50, E. & D. Teteris \$25, Z. Teteris \$25, I. Tīsiņš \$15, O. & C. Tūbelis \$1000, S. Tūbelis-Kurmiņš \$50, S. Upenieks \$50, A. & I. Vallis \$25, D. & S. Vallis \$50, H. Vinters \$150, R. & E. Virza \$50, A. & V. Vītols \$100, F. & M. Wolf \$200, V. Žagars \$50, W. & D. Zaķis \$50

### DRAUDZES VAJADZĪBĀM

G. & R. Boršteins \$100, D. Kaņeps \$800 (San Diego draudzes honorārs), L. Kārklīšs \$20, V. Kārklīšs \$20, V. Kerliņš \$200, M. Lasmanis \$200, N. Mičuls \$50, P. & S. Purmalis \$120, P. & V. Simsons \$1000, A. Veiss \$50

### ĒRĢEĻU IEGĀDEI

I. Kuškēvics & L. Eglīte \$100

## REMONTIEM

Anonims \$30, R. Ābele \$250, M. Caune \$100, Z. Cīrulis \$250, V. Dābols \$1000, R. & R. Daņilovs \$1000, E. & A. Dored \$300, L. Gonia \$100, L. Kārklīšs \$20, V. Kārklīšs \$20, V. Kerliņš \$50, J. Kivuls & S. Kreišmanis \$1000, M. Lasmanis \$250, A. & A. Lejnieks \$500, I. Leitis \$1000, N. Mičuls \$50, V. Miška \$1000, V. & D. Pavlovskis \$2000, K. & V. Purmalis \$100, B. Repecka \$100, J. & K. Riekstiņš \$100, A. Veiss \$100

Par kafijas galdu pēc dievkalpojumiem ieņemts \$45. Ziedojumus izmantos remontiem.

### ZAIGAS DIŽGALVES PIEMIŅAI (REMONTIEM)

R. Gernatovskis Kopā: \$1850

### MĀSU DRAUDZĒM

M. Lasmanis \$100, N. Mičuls \$50, G. & B. Schultz \$50

### NERETAS BĒRNU PUSDIENĀM

R. Ābele \$120. *Lūdzam palīdzēt sagādāt pusdienas Neretas bērniem! Ar \$120 pietiek, lai mācību gada laikā vienam bērnam sagādātu siltas pusdienas.*

Zvanniekiem saziēdota \$51. Paldies par ziedotajiem 25 centiem!

Paldies Sigrīdai Upeniecei par \$200 ziedojumu Lieliedienu liliņām.

Draudzes padome pateicas par ziedojumiem!

## SANDIEGO LATV. EV. LUT. DRAUDZE

*Grace Lutheran Church*

3993 Park Boulevard,

San Diego, CA 92116

Mācītājs Dāvis Kaņeps

1927 Riverside Drive

Los Angeles, CA 90039;

tālr.: 310-621-9572

[davis\\_kaneps@verizon.net](mailto:davis_kaneps@verizon.net)



22. maijā dievkalpojums;

pēc dievkalpojuma kafijas galds

Draudzes priekšnieks Jānis Legzdīņš

2651 Cardinal Road, San Diego, CA 92123

Tālr: 858-598-5451; e-pasts: [janis@legzdins.com](mailto:janis@legzdins.com)

Kasiere Antra Priede Bergere: [antrapriede@pol.net](mailto:antrapriede@pol.net)

1335 Santa Barbara St., San Diego CA 92107

Čekus izrakstīt: Antra Priede Berger

**Dāmu komiteja:**

Maiga Bērziņa, tālr. 619-702-8077

Antra Priede, tālr. 619-225-0817

Aida Zilgalve, tālr. 760-439-9847

[www.sandiegodraudze.com](http://www.sandiegodraudze.com) vai

[www.sandiegodraudze.us](http://www.sandiegodraudze.us)

Latvian Ev. Luth. Church of So. Calif.  
LATVIEŠU SABIEDRISKAIS CENTRS  
1927 Riverside Drive  
LOS ANGELES, CALIF. 90039-3704

NON-PROFIT ORG.  
U.S. POSTAGE  
PAID  
Permit No. 78  
NORTH HOLLYWOOD, CA

CHANGE SERVICE REQUESTED

(DATED MATERIAL)

**PLEASE DO NOT DELAY**



Skaitlis aiz adresāta vārda un uzvārda rāda, **par kādu gadu** biedrībai samaksāta biedru nauda vai maksāts par INFORMĀCIJAS BIĻETENA abonementu.

**B** nozīmē «DK Latviešu biedrības biedrs»; **A** nozīmē «IB abonents»;

**S** nozīmē «students»; **P** nozīmē «paraugeksemplārs».

**Lūdzu izgriezt un nosūtīt kopā ar čeku:**

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS KASIERIM

**Vēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs.**

Nosūtu Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru naudu par 200\_ . gadu .....\$ 25.00

**Biedru nauda ģimenei – \$40**

Biedrības biedriem Informācijas Biļetenu piesūta par brīvu!)

**(nevajadzīgo svītrot)**

**Nevēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs,  
bet vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.**

Nosūtu abonēšanas maksu par 200\_ . gadu .....\$ 35.00

**Esmu students. Vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.**

Nosūtu abonēšanas maksu par 200\_ . gadu .....\$ 5.00

**Papildus ziedoju Dienvidkalifornijas latviešu biedrības darbam: .....\$ \_\_\_\_**

**Kopā \$ \_\_\_\_**

**Uzvārds, vārds, adrese un tālrunis: \_\_\_\_\_**

\_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

**elektroniskā pasta adrese: \_\_\_\_\_**

**Čekus lūdzam rakstīt: LATVIAN ASSOCIATION OF SO CALIF., un nosūtīt:**

**Mrs. Tamāra Kalniņa 252 E Garden Green, Port Hueneme, CA 93041**

**Dienvidkalifornijas latviešu biedrības informācijas tālrunis: 323-663-6267**

**Nama tālrunis: 323-669-9027**

**Dienvidkalifornijas latviešu nams atrodas Losandželosā, 1955 Riverside Drive, un sasniedzams ar 93. autobusu (Glendāle, San Fernando) un ar 96. autobusu (Sherman Oaks) – Newell un Riverside Drive pietura**